

EG

Νεώτερος ἰσενό
μην, καὶ γὰρ ἐ
χίρασα, καὶ οὐκ
εἶδον δικαιοσύνην
καταλειμμένην
νομοῦ δὲ τῶν
μακρῶν ζήτοῦν
ἄρτους.

Α Φ Δ

בשר חיה
בשר חיה
ולא חיה
בשר חיה
ולא חיה
בשר חיה
ולא חיה

ΠΛΑ
ΤΩΝΟΣ, ΣΩΚΡΑΤΟΙΣ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ.
PLATO
NIS SOCRATIS
APOLOGIA.
EGIDIUS GORMONTIVS

Νεώτερος ἰσχυρό
μιρ, καὶ γὰρ ἐν
γίρασα, καὶ οὐκ
εἶδον διηγομένη
καταλειμμένη
νομοῦ δὲ τῶν ἑρ
μαυτοζιτοῦν
ἄρτους.

Α Φ Δ

בשר חיות
בסדקיהו
ולאחיות
צדיק געב
וזה ערבו
מפאש
לכה

ΠΛΑΤΩ

ΝΟΣ, ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ῥΗΘΗΚΟΣ.

ΤΙ μὲν ὑμεῖς ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι πε-
πόνθατε ὑπὲρ ἐμῶν κατηγόρων, οὐκ
οἶδα. ἔγω γ' οὖν ὅτι αὐτοὶ ὑπὸ αὐτῶν ὅ-
λίγου δ' ἔμεμαυτ' ἐπελαδομὴν. οὕτω
πιδανθ' ἔλεγον, καὶ τοὶ ἀληθεῖς γεῶς
ἔπος εἴπωρ οὐθὲρ εἰρήκασιν. μάλιστα δὲ
αὐτῶν ἐμ' ἐθάν' μασσατ' ἡρώων ἔφευ-
σαντο, τοῖτο. ὃν ὡς ἔλεγον ὡς ἔλεγον ὑμᾶς

εὐλαβέσθ', μὴ ὑπὸ ἐμῶν δ' ἀπατηθῆτε ὡς δ' ἐνθ' ὄντ' ὅτι λέγετε. τὸ γ' ὅτι
μὴ ἀλ' οὐκ ἔστιν ὅτι αὐτὶκα ὑπὸ ἐμῶν ἐξελεγχθῆσονται ἔργῳ, ἔπει-
δ' ἂν μὴ δ' ὅπως τῶν φαίνομαι δένδρε λέγετε, τοῖτό μοι ἔδοξε μ' αὐ-
τῶν ἀναλκαστότατον εἶναι. εἰ μὴ ἄρα δ' ἔσθ' ὅτι καλῶς ἰσχυροὶ λέγετε,
τὸν τ' ἀλ' ὅτι λέγουσιν. εἰ δ' ἔσθ' ὅτι λέγουσιν ὁμολογῶν ἂν ἔγωγε οὐ μὴ τὸ
τ' εἶναι ῥήτωρ. οὗτοι μ' ὡς ἔγω λέγω, οὐδὲρ ἀληθεῖς εἰρήκασιν, ὅ-
μως δ' ἐμὰ ἀκρόσασθαι πᾶσι τ' ἀλήθειαν. οὐ μὲν τοὶ μὰ Δία ὡς ἄν-
δρες ἀθλωαῖοι κεκαλλιεσθῆναι γε λόγῳ, ὡς οἱ τὸ πῶν, ῥήμασι
πε ὀνόμασιν. οὐδὲ κεκοσμημένῳ, ἀλλ' ἀκρόσασθαι εἰκὴ λέγόμενα
τοῖς ἐπιτυχῶσι ὀνόμασι. πῶς ἔστι δ' ἰκαίαν εἶναι ἂν λέγω, ὅτι μὴ εἰς
ὑμῶν προσδοκῆσάτω ἄλλ' ὅτι οὐδὲ δ' ἂν δ' ἔσθ' ὅτι πρὸς πᾶσι ἄνδρες τῆδε
τῆς ἡλικίας ὡς ἔγω λέγω, μαρτυροῦντι λόγῳ εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι. καὶ μὲν
τῶν πάντων ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι τὸ ὑμῶν δέομαι ὅτι πρὸς ἐμοί, ἔὰν Δία
τ' αὐτῶν λόγῳ ἀκούκτε μὲν ἀπ' ἡρώων μὲν δ' ὡς περ εἰώθα λέγετε,

Α ΙΙ καὶ

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

καὶ ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν. ἵνα ὑμῶν οἱ πολλοὶ ἀκη-
 κῶσι, καὶ ἄλλοι, μήτε θαυμάζω, μήτε δορυβῶν τούτου ἔνε-
 κα. ἔχῃ γὰρ οὕτως. νῦν ἐγὼ πρῶτον ἐπὶ Δικαστηρίου ἀνα-
 βέβηκα, ἔτη γεγονώς, πλείω ἐβδόμη κόντα. ἀτεχνῶς οὖν ξένως
 ἔχω φιλῶν δάδε λέξεως. ὥσπερ οὖν ἂν εἰ θεοὶ ὄντι ξένῳ ἐτύγχανον
 ὥρξασθαι γινώκετε δὴ πῶς ἄρ μοι, εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ φωνῇ τε ὅτι θεοὶ τρὶς
 πῶς ἔλεγον, ἐν οἷσπερ ἐπεδράμμιω. ὅτι δὴ ὅτι νῦν τοιοῦτο ὑμῶν δ' εὖ
 μοι Δίκαιον, ὥσγε μοι δοκῶ. τὸν μὲν τρόπον φιλῶ λέξεως ἔαρ, ἴσως
 μὲν γὰρ τι χεῖρων. ἴσως δὲ βελτιῶν ἂν εἴη. αὐτὸ δὲ τοιοῦτο σκο-
 πῶν, καὶ τότῳ τὸν νοῦν προσέχων, ἢ δίκαια λέγω, ἢ μή Δικαι-
 οῦν μὲν γὰρ αὕτη ἀρετή. ῥητορὸς δὲ τ' ἀληθῆ λέγειν. πρῶτον
 μὲν οὖν Δίκαιον εἰμὶ ἀπολογησάσθαι ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι πρὸς
 τὰ πρῶτά μου ψευδῆ κατηγόρημνά, καὶ πρὸς τοὺς πρῶτους
 κατηγόρους. ἔπειτα δὲ πρὸς τὰ ὑσείρον καὶ τοὺς ὑσείρους. ἐμοὺς
 γὰρ πολλοὶ κατήγοροι γεγονόσιν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πάλαι πολ-
 λὰ ἢ δὴ ἔτη, καὶ οὐδὲν ἀληθὲς λέγοντες, οὐδὲ ἐγὼ μάλλον φοβέ-
 μαι, ἢ τοὺς ἀμφὶ ἄνυτον, καὶ πρὸς ὄντας καὶ τούτους δεινούς. ἀλ-
 λά ἐκείνοι δεινότεροι ὡς ἄνδρες οἱ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς ἐκ παίδων
 παρὰ λαμβάνοντες, ἔπειθ' οὖν τε καὶ κατηγόρου ἐμὸν οὐδὲν ἀληθές.
 ὥς ἐστὶ τις σωκράτης ἀνὴρ σοφός, τά τε μετέωρα φοντιστής, καὶ
 τὰ ὑπὲρ γλῶ πάντα ἀνεζητηκώς, καὶ τὸν ἥττω λόγον κρείττω πο-
 ῶν, οὗτοι ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι ταντίῳ πλὴν φήμι κατασκευάσαν-
 τες, οἱ δεινοὶ εἰσὶ μοι κατήγοροι. οἱ γὰρ ἀκούοντες, ἠγοῦνται τοὺς
 ταῦτα, ζητοῦντας, οὐδὲ θεοὺς νομίζων. ἔπειτα εἰσὶν οὗτοι οἱ
 κατήγοροι πολλοὶ καὶ πολὺν ἢ δὴ χρόνον κατηγορηκότες. ἔτι δὲ

καὶ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ λέγοντες πρὸς ὑμᾶς, ἐν ᾗ ἂν μάλιστα
ἐπιστεύσατε πᾶσι, ὄντες ἐνιοὶ ὑμῶν καὶ μεράκια ἀτεχνῶς, *te vera.*
ἐρίμῳ κατηγοροῦντες ἀπολογουμένου οὐδενός. ὃ δὲ πάντων ἀ
λογώτατον, ὅτι οὐδὲ τὰ ἐνόματα ^{καὶ} οἰόντε αὐτῶν εἰδέναι καὶ *maxime prae ratio*
εἰπεῖν, πλὴν εἴ τις κωμῶδ' ὁποῖός τις γυμνάσιον ὢν. ὅσοι δὲ φθόνῳ *possibile est*
καὶ Διαβολῇ ^{καὶ} χρωμένοι, ὑμᾶς ἀνέπειθον, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ πεπει- *ut invidia*
σμένοι ἄλλους πείθοντες, οὗτοι πάντες ἀπορώτατοί εἰσιν. οὐδὲ *nesciunt quid dicant*
γὰρ ἀναβιβάσασθαι οἰόντ' ὅτι αὐτῶν ἐνταυθοῖ, οὐδὲ ἐλέγξα, *consuadere*
οὐδένα. ἀλλ' ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκισμαχῆν ἀπολογον- *q' auferit*
μεύοιτε καὶ ἐλέγχεσθαι μηδενός ἀποκρινόμενοι ἀξιῶσθε οὖν καὶ *voluntis*
ὑμεῖς ὥσπερ ἐγὼ λέγω διττοῦς μου κατηγοροῦντες γεγονέναι. ἔτε *difficiles*
ρους μὲν τοὺς ἄρτι κατηγορήσαντας, ἑτέρους δὲ τοὺς πάλαι. οὐδὲ *fuisse.*
ἐγὼ λέγω καὶ οἰήθητε Δεῖν πρὸς ἐκείνους πρῶτόν με ἀπολογη- *exhibere oportere*
σάσθαι. καὶ γὰρ ὑμεῖς ἐκείνων πρότερον ἠκούσατε κατηγοροῦ-
σθαι. καὶ πολὺ μᾶλλον, ἢ τῶνδε τῶν ὕστερον, εἰμ', ἀπολογητέον *benigne habet. unde de*
Δὲ ὧς ἄνδρες ἀθῶνοί, καὶ ἐπιχρηστέον ὑμῶν δ' ἐλεῖσθαι πλὴν *amandū est. et velle*
Διαβολῶν, ἢ ὑμεῖς ἐν πολλῷ χρόνῳ ἔχετε τάντιν ἐν οὕτως ἰρ *hunc*
ὀλίγῳ χρόνῳ. βυλοίμην μὲν οὖν ἂν ποιοῦν οὕτω γυνέσθαι εἴ τι ἄμε- *vult. esse. melius*
νον καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοί. καὶ πλεονεξίαν με ποιῆσαι ἀπολογονμέ- *videtur. aliquid plus*
νον. οἶμαι δὲ αὐτὸ χαλεπὸν εἶναι, καὶ οὐ πάντῃ με λανθάνει οἶον ἐ- *difficile. me latet,*
σθαι. ὅμως δὲ τῷτο μὲν ἦτο, ὅπῃ θεῶν φίλος. θεῶν δὲ νόμῳ πε- *est. ἥτις contra rationem*
σθῆτον καὶ ἀπολογητέον, ἀναλάβω μὲν οὖν δὲ ἀρχῆς τίς ἡ κατὰ *grammatica. et*
γορία, δὲ ἢ ἐμὴ Διαβολὴ γέγονε, ἢ Δὴ καὶ πισένων μέλις *veritatem. principio*
τὸς με ἐγράψατο πλὴν γραφῶν τάντιν, εἰμ', τί δ' ἡ λέγοντες δι' ἐ- *calumniantur*
βαλλοῦ οἱ διαβάλλοντες, ὥσπερ οὖν κατηγορῶν πλὴν ἀντινομίαν *emph*

A 111 δ'ε

δ' εἰ ἀναγνῶναι αὐτῶν. Σωκράτης ἀδίκησεν καὶ πρὶς γάξεται ξητῶν
 τά τε ὑπὸ γλῶσσοι καὶ τὰ ἐπιδράνεια. καὶ τὸν ἥττω λόγον κριτῶν ποιεῖ
 ὦν. καὶ ἄλλους ταῦτα διδάσκων, τοιανύτητις ὅσι. τοιαῦτα γὰρ ἐκ
 ῥά τε καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ ἀριστοφάνει κωμῳδίᾳ, Σωκράτῳ τινὰ ἐκ
 περιφροσύνης, φάσκοντά τε ἀεροβατεῖν. καὶ ἄλλην πολλὰν φλυαρί
 αρ φλυαροῦντα. ὦν ἐγὼ οὐδὲν οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπα
 ῖω. καὶ οὐχ ὥς ἀτιμάζων λέγω πλὴν τοιαύτῳ ἐπισήμῳ εἰ τις
 περὶ ἧν τοιούτων σοφὸς ὅσι, μή πως ἐγὼ ὑπὸ μέλιτος τοῦ ἄνθρωπου
 Δίκας φεύγοιμι. ἀλλὰ γὰρ μοι ἧν τοιούτων ὡς ἄνδρες ἀδικ
 οῦν οὐδὲν μέτεσι. μάρτυρας δ' αὐτῶν τοὺς πολλοὺς παρέρχο
 μαί. καὶ ἀξιῶ ὑμᾶς ἀλλήλους διδάσκειν τε καὶ φράζειν, ὅσοι
 ἐμοῦ πρότερον ἀκηκόατε Διαλεγομένου. πολλοὶ δὲ ὑμῶν οἱ τοια
 οὔτοι εἰσι. φράξετε οὖν ἀλλήλοις εἰ πρότερον ἢ σμικρὸν ἢ μέγα
 ἤκουσέ τις ὑμῶν ἐμὸν πρὶς ἧν τοιούτων Διαλεγομένου. Ἐκ τού
 του γινώσθε, ὅτι τοιαῦτα ὅσι καὶ τὰ ἄλλα περὶ ἐμοῦ ἃ οἱ πολλοὶ
 λέγουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὔτε τούτων οὐδὲν ὅσι, οὐδέ γ' εἰ τινὲς ἀδικ
 ἀκηκόατε ὥς ἐγὼ παίδευον ἐπιχειρῶ ἀνθρώπους, καὶ χρήματα
 πράττομαι. οὐδὲ τοιοῦτον ἀληθές. ἐπεὶ καὶ τοιοῦτόν γε μοι δοκεῖ καλὸν εἶ
 ναι, εἰ τις οἴοσ' εἶναι παίδευον ἀνθρώπους, ὥσπερ γοργίας ὁ λεοντίζ
 ον, καὶ πρόσδικος ὁ κενὸν, καὶ ἰωπίας ὁ ἡλθός. τούτων γὰρ
 ἕκαστος ὡς ἄνδρες οἴοσ' εἶναι ἰὼν εἰς ἕκαστον ἧν πόλεωρ τού
 τῶν, οἷς ἐξέσι ἧν ἐαυτῶν πολιτῶν προῖκα ξυνεῖναι ὡς ἂν βούλων
 ται, τούτους πείθουσι, τὰς ἐκείνων ξυνουσίας ἀπολιπόντας,
 σφίσι ξυνεῖναι χρήματα διδόντας, καὶ χάρις προσειδέναι.
 ἐπεὶ καὶ ἄλλος ἀνὴρ ὅσι πάρος ἐνθάδε σοφός, ὅρῳ ἐγὼ ἡσθόμην
 ὡν

Minus de

minut

an videtur

χρησι

quid potest habere

in omni gratia

secu

in hinc

εἰ

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

ΣΠΕΚΡΑΤΟΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ἐπιδ' ἡμῶν ταῖς ἐτυχον γὰρ προσελθὼν ἄνδρι' ὃς πεπλέκει χρῆμα
 τα σοφισαῖς πλείω, ἢ ζῦμπαντες οἱ ἄλλοι καλλιὰ ἔσθ' ἰσχυρόνικου.
 ποτορ οὖν ἀνθρώπων, ἐσὼρ γὰρ αὐτῷ δ' ὅς ἔστι καλλιὰ ἢ δ' ἐ-
 γώ. εἰ μὲν σου τῷ ὅς ἐστι πῶλῳ ἢ μόχῳ ἐγενέσθην, εἰχομένη ἄρ' αὐ-
 τῶν ἐπιστάτῳ λαβεῖν. καὶ μισθώσασθαι ὃς ἐμελλερ' αὐτῷ καλῶ κα-
 γαθῶ κηρύσσειν πῶν προσήκοντα ἀρετῶν. ἢ δ' ἄρ' οὐτ' ἔστι ἢ ἴππικῶν
 τις ἢ τῶν γεωργικῶν. νῦν δ' ἐπεὶ ἢ ἀνθρώπων ἐσὼρ, τίνα αὐτοῖς ἔ-
 νῳ ἔχας ἐπιστάτῳ λαβεῖν; τίς φησὶ τοιαντὴς ἀρετῆς φησὶ ἀνδρῶν πῶ-
 νης τε καὶ πολιτικῆς ἐπιστήμων ὅστις, οἷμαι γὰρ σε ἐκτέφθαι. διὰ τῶν
 ὅς ὅτι ἐκτέφθαι ἔστι τις ἐφ' ἣν ἐγὼ ἢ οὐκ ἔστι γέ. τίς ἢ δ' ἐγώ
 καὶ ποδ' ἀπόρ' καὶ πῶς δ' ἀσκήσας; εὐκηνὸς ἐφ' ὅς σῶκράτες πάριος.
 πέντε μὲν. καὶ ἐγὼ τὸν εὐκηνὸν ἐμακάρισσα, εἰ ὅς ἀλκῶς ἔχοι
 ταντῶν πῶν τέχνῳ, καὶ οὕτως ἐμμελῶς διδάσκει. ἐγὼ γ' οὖν
 καὶ αὐτὸς ἐκαλλυνόμην τε καὶ ἡβρυνόμην ἄρ', εἰ ἢ ἐπιστάμην ταντῶν.
 ἀλλ' οὐ γ' ἐπισαμαι ἄνδρες ἀδύνατοι. ὑπολάβοι ἄρ' οὖν τις ἴσως.
 ἀλλ' ὅς σῶκράτες τὸ σὸν τί ὅστις πρῶτον. πόρῃ ἢ διαβολαί σοι
 αὐταὶ γεγόνασι; μὲν γ' Διὶ που σ' ἔχει οὐδ' ἔστι ἄλλων περιττότερον
 πραγματευομένου. ἔπειτα τοσαύτη φήμη καὶ λόγος γέγονε, ὅτι
 ἢ μὴ τι ἐπραττεσθαι ἄλλοι οὐκ ἢ οἱ πολλοί. λέγε οὖν ἡμῖν τί ὅστις, ἵνα
 μὴ καὶ ἡμεῖς πρὸ σου αὐτοχρυσιάζομεν. ταυτί μοι δοκεῖ δίκαια
 λέγειν δὲ λέγων. καὶ γὰρ ὑμῖν παρὰ σομά ἀποδ' ἔχει τί ποτ' ὅστις
 ποτο ὃ ἐμοὶ πεποίηκε τό, τε ὄνομα καὶ πῶν διαβολῶν. ἀκούετε
 Διὶ, καὶ ἴσως μὲν δόξω τισὶν ὑμῶν παίζειν. εἰ μὲν τοι ἴσῃ πᾶς
 σαρ ὑμῖν πῶν ἀλήθειαν ἔσθ', ἐγὼ γὰρ ὅς ἄνδρες ἀδύνατοι δ' ὅς
 δὲ, ἀλλ' ἢ διὰ σοφίαν τινά, ποτο τὸ ὄνομα ἐσχῆκα. ποίαν δ' ἢ
 Α ἰῖῖ σοφίαν

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

αὐτοὺς τοιάντιν τινὰ ἐτραπόμην. ἦλθον ὡντινα ἦν δόκοῦν =
 τωρ σοφῶν εἶναι. ὡς ἐνταῦθα εἰπέειπον ἐλέγξω τὸ μαντήιον, *si aliam medietatem*
 καὶ ἀποφανῶν τῷ χρησμῷ, ὅτι οὕτω γέ μου σοφώτερος. *non*
 δ' ἐμὲ ἐφκῆσα. Διασκοπῶν οὖν τῶτον. ὀνόματι γὰρ οὐδὲρ δέος *confidens*
 εἰ με λέγει. ἦν δέ τις τῶν πολιτικῶν, πρὸς ὃν ἐγὼ σκοπῶν *philosophorum*
 τοιούτονί τι ἔπαθον ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι. καὶ διαλεγόμενον αὐτῷ *proferens*
 τῷ ἐδόξε μοι οὕτω ὁ ἀνὴρ δόκῃ μὲν εἶναι σοφός, ἄλλοις τὲ *visis*
 πολλοῖς ἀνδρώποσι, καὶ μάλιστα ἑαυτῷ, εἶναι δ' οὐ. καὶ περὶ ταῦτα *proferens*
 πειρώμενος αὐτῷ δεικνῶναι, ὅτι οἷοιτο μὲν εἶναι σοφός. εἰ δ' οὐ. *non*
 τεύθει οὖν τόντῳ τὲ ἀπαχθόμενον, καὶ πολλοῖς τῶν παρόντων.
 πρὸς ἐμαυτὸν δ' οὖν ἀπαιτῶν, ἐλογιζόμενον ὅτι τόντου μὲν τοῦ ἀνθρώπου *aliens cogitatione*
 πρὸς ἐγὼ σοφώτερός εἰμι. κινδυνεύει μὲν γὰρ ἡμῶν οὐδέ τις *periclitatur*
 δὲ καλὸν οὐδ' ἀγαθὸν εἰδέναι. ἀλλ' οὗτος μὲν οἶεται τι εἰδέναι *putat nosse*
 οὐκ εἰδώς. ἐγὼ δὲ ὥσπερ οὖν οὐκ οἶδα, οὐ δὲ οἶομαι, *videtur*
 τόντου γε σμικρῷ τινι αὐτῷ τῷ σοφώτερος εἶναι. ὅτι ἂν μὴ οἶδα *non*
 οὐδὲ οἶομαι εἰδέναι. ἐντεῦθεν ἐπὶ ἄλλον ἦν δ' ἐκείνου δόκοῦντος *hinc ab eo*
 σοφωτέρως εἶναι. καὶ μοι ταῦτα ταῦτα ἐδόξε, καὶ ἐνταῦθα κακείνῳ *visa sunt illi*
 ἄλλοις πολλοῖς ἀπαχθόμενον. μετὰ ταῦτα οὖν ἡ δὲ ἐφεξῆς ἦν, αὐθιγὰς *post haec deinceps*
 νόμος μὲν καὶ λυτὸς μὲν, καὶ δειδωκὸς ὅτι ἀπαχθόμενον. ὁ μὲν *ante*
 δὲ ἀναγκαῖον εἶδ' ὅτι εἶναι τὸ πρὸς περὶ πλείους ποιῶν, ὅτι εἶναι *videbat physis*
 τῶν χρησμῶν τί λέγει ἐπὶ ἅπαντας τοὺς τί δόκοῦντας εἰδέναι *visis*
 ναί. καὶ νῦν τὸν κύναν ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, δ' εἰ γὰρ πρὸς ὑμᾶς τὰ ληθῆ λέ *vera*
 γαρ. ἡ μὲν ἐγὼ ἔπαθον τι τοιούτον, οἱ μὲν μάλιστα ἐνδοκιμοῦντες *aliqui tamen magis celebrati*
 ἐδ' ὅτι μοι ὀλίγου δ' εἰς τὸ πλείους ἐνδ' εἶναι ζητοῦντι καὶ τὸν θεόν. ἀλλ' *querenti*
 λοι δὲ δόκοῦντες φαυλότεροι, ἐπιεικέστεροι εἶναι ἄνδρες πρὸς δ' *visis*
 ἀεὶ μὲν ἔχον, δ' εἰ δὲ ὑμῖν τῶν ἐμῶν πλάνων ἐπιδ' εἶσαι ὥσπερ *ostendit ex hoc*

ΦΛΑΤΩΝΟΣ

laborantes. ut

passi

o mpa fidedus mepre

neg itaba

number

717

quidam incitati spū diuino

visi sunt

Sumul sancti

no quarry no crat

existimās contigisse

artifices. cotin. 158

ut ibi dico

artifices. nte

11. *quintus* volebat

me. ipsi interfere

ἵνα μοι καὶ ἀδελφεῖς ^ἡ μαντεία γένοιτο μετὰ ^ἡ μετὰ
 τοὺς πολιτικοὺς ἢ ἵα ἐπὶ τοὺς ποιητάς, τοὺς τε τῶν τραγωδῶν, καὶ
 τοὺς τῶν διδυράμβων, καὶ τοὺς ἄλλους ὡς ἐνταῦθα ἐπαυτοφώρων
κατὰ ληφόρμην ^{μετὰ} ἐμαυτὸν ἀμαθέστερον ἐκείνων ὄντα. ἀναλαμβάνω
 οὖν αὐτῶν τὰ ποιήματα ἃ μοι ἐδόκει μάλιστα πεπραγμένα εἶναι αὐ
 τοῖς δικησώτερον αὐτοῖς τί λέγοιεν, ἵνα ἅμα τι καὶ μαθηθῶμι παρὰ
 αὐτῶν. ἀιχύνομαι οὖν ὑμῖν εἰπεῖν ὅτι ἄνδρες τὰ ληθῆ, ὁμῶς δὲ ζητέον.
 ὡς ἐπὶ καὶ εἰπεῖν ὀλίγου αὐτῶν ἅπαντες οἱ παρόντες ἄν, βέλ
 τιον ἔλεγον περὶ ὧν αὐτοὶ ἐπεποιήκεσαν. ἔγνω οὖν ἅν καὶ περὶ
 τῶν ποιητῶν ἐν ὀλίγῳ τότῳ, ὅτι οὐ σοφία ποιοῖεν ἃ ποιοῖεν, ἀλλὰ
φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιάζοντες ὥσπερ οἱ θεομάντεις καὶ οἱ χρησμο
δοί. καὶ γὰρ οὗτοι λέγουσι μὲν πολλὰ καὶ καλὰ. ἴσασι δὲ οὐδὲν ὧν λέ
 γουσι. τοιοῦτον τί μοι ἐφάνκασαν πάθος καὶ οἱ ποιηταὶ πεπονθότες.
 ὅτι ἅμα ἡ δοξολογία αὐτῶν διὰ τὴν ποίησιν δοξολογῶν καὶ τὰ ἄλλα σοφώ
τάτων εἶναι ἄνδρῶν, ἃ οὐκ ἦσαν. ἀπὸ ἡ οὖν καὶ ἐντεῦθεν θεοὶ αὐ
 τῶν δοξολογῶν περιγεγονέναι, ὅπως καὶ τῶν πολιτικῶν τελευτῶν οὖν,
 ἐπὶ τοὺς χειροτέχνους ἦτα. ἐμαυτῷ καὶ ζωνήδην οὐδὲν ἐπισαμέ
νω ὡς ἐπὶ εἰπεῖν. τούτους δὲ γὰρ ἡδὲν ὅτι ἐνρήσοιμι πολλὰ καὶ κα
λὰ ἐπισαμνύουσιν. καὶ τούτου μὲν οὐκ ἐφύθην ἄλλ' ἢ πίσταντο ἃ ἐ
 γὼ οὐκ ἠπιστάμην. καὶ μου ταύτη σοφώτεροι ἦσαν. ἀλλ' ὡς ἄνδρες ἅ
 νθρωποι ταυτὸν μοι ἐδοξεν ἔχειν ἀμάρτημα ὅπως ὅτι ποιηταὶ, καὶ
 οἱ ἀγαθοὶ δημιουργοὶ διὰ τὴν τέχνην καλῶς δ' ἐργάζεσθαι
ἐκαστὸν ἡξίου καὶ τὰ ἄλλα τὰ μέγιστα σοφώτατα εἶναι. καὶ αὐ
 τῶν αὕτη ἡ πλημμέλεια ἐκείνῳ τῷ σοφίᾳ ἀπέκρυπτεν. ὥστε
μετὰ αὐτὸν ἀνερωτᾶν ὑπὲρ τοῦ χρυσμοῦ. πότῃ ἐξείμι ἄν
 οὕτως ὥσπερ ἔχω ἔχειν, μήτε τί σοφὸς ὧν τῷ ἐκείνῳ σοφία.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

φίαρ. μήτε ἀμαθὴς πλὴν ἀμαθίαν. ἢ ἀμφοτέρω, ἀ' ἐκείνοι ἔχουσιν *improbae habent*
 σὺν ἔχουσιν. ἀπεκρινάμην οὖν ἑμαυτῷ καὶ τοῖς χρησμῶν, ὅτι μοι
 λυσιτελεῖ, ὥσπερ ἔχω ἔχουσιν. ἐκ ταύτης ἦδ' ἡ τῆς ἐξετάσεως ὡς *examine*
 ἀνδρες ἀδελφοὶ, πολλὰ καὶ μὲν ἀπέχθεται μοι γέγονας. καὶ διαί *inimicitia exortae sunt*
 χαλεπώταται καὶ βαρύνται. ὥστε πολλὰς διαβολὰς ἀπ' αὐτῶν
 τῶν γεγονέναι. ὄνομα δὲ τούτῳ λέγεσθαι σοφὸς εἶναι. οἰονταί *appellari putant*
 γὰρ με ἐκάστοτε οἱ παρόντες ταῦτα αὐτὸν εἶναι σοφὸν ἀ' ἂν ἄλλ' *prout sed magis*
 λόγῳ ἐξελέγξω. τὸ δὲ κινδυνεύει ὡς ἀνδρες ἀδελφοὶ τοῖς οὔτι *et recidit*
 θεὸς σοφὸς εἶναι. καὶ ἐν τοῖς χρησμῶν τούτῳ τὸ τοῦ λέγειν, ὅτι ἡ
 ἀνθρωπίνῃ σοφία ἐλίγου τινὸς ἀξία ὅτι καὶ οὐδενός. καὶ φαίνεται *videt*
 τούτου λέγειν τὸν σωκράτην. προσκεχρησθαι δὲ τοῖς ἐμῷ ὀνόματι *anctus esse*
 τι, ἐμὲ παρὰ δ' ἕγχα ποιοῦμεν. ὥσπερ ἂν εἴποι ὅτι οὗτος *diacet*
 μῶν ὡς ἀνθρώπων σωφώτατος ἐστὶν ὅστις ὥσπερ σωκράτης ἐγὼ *magis arguit*
 κερ. ὅτι οὐδενός ἀξίος ἐστὶ τῆς ἀληθείας πρὸς σοφίαν. ταύτ' *magis*
 οὖν ἐγὼ μὲν ἐτι καὶ νῦν περιωρ ἐπιζητῶ καὶ ἐρευνῶ κατὰ τὸν *obvias quanto vestige*
 θεόν. καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ζείων ἀντίνα *sup* οἶμαι σοφὸν εἶναι *inim hospiti*
 ναι. καὶ ἐπεὶ ἂν μοι μὴ δοκῇ τοῖς θεῶν βοκτῶν ἐνδείκνυμαι, οὐδὲ *unde*
 ὅτι οὐκ ἐστὶ σοφός. καὶ ὑπὸ τάντης τῆς ἀσχολίας, οὐτέ τι *pra oculis*
 τῶν τῆς πόλεως πρᾶξαι μοι σχολὴ γέγονε ἀξιὸν λόγου, ὅν *argue*
 τε ὡς οἰκείων. ἀλλ' ὅν πεινάς μιν ἔειμι, διὰ πλὴν τοῦ θεοῦ *sagientes*
 πεινῶν. πρὸς δὲ τούτοις οἱ νέοι μοι ἐπακολουθοῦντες οἱς *gaudent* μάλα σὶα
 σχολὴ ἐστὶν οἱ τῶν πλουσιωτάτων αὐτόματοι, χαίρουσιν ἀκούον *complecti bene videri*
 τὴν ἐξελεγχόμεν τῶν ἀνδρώων. καὶ αὐτοὶ πολλάκις ἐμὲ με *sepe*
 μοῦνται, εἴτα ἐπιχειροῦσιν ἄλλους ἐξετάζειν. καὶ περὶ οἷμα *conat* οὐκ ἔστιν *examine*
 ἐνρίσκουσι πολλὰ ἀφρονίαν διομνύων μὲν εἰδέναι τι τῶν ἀνδρῶν *videtur ex examine*
 πῶν, εἰδότες δὲ ἢ ὀλίγα ἢ οὐδὲν. ἐντείνθη οὖν οἱ ὑπὸ αὐτῶν

^{ex ammati}
 ἤξεταζόμενοι ἐμοὶ ὁργίζονται θυχεῖς αὐτοῖς, καὶ λέγουσιν, ὥς σωκρά-
 τες τίς ὅστις μιαρώτατος, καὶ Διαφθείρει τὴν νέου, καὶ ἐπεδάν τις
 αὐτοῦ ἐξωτὰ ὅτι ποιῶν καὶ ὅτι διδάσκων, ἔχουσι μὲν οὐδὲν ἐξωτὸν,
 ἀλλ' ἀγνοῶσιν. ^{ut} ἵνα δὲ μὴ δοκῶσιν ἀπορροῦν τὰ κατὰ πάντων τῶν φιλοσοφούντων
 φρονούντων πρόχρησταις ταῦτα λέγουσιν, ὅτι τὰ μετέωρα καὶ τὰ ὑπὸ γῆς
 καὶ θεῶν μὴ νομίζει, καὶ τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖ. τὰ γὰρ ἀληθῆ ὁμοῖον
 καὶ οὐκ ἂν ἐθέλοιμι λέγειν, ὅτι κατὰ δ' ἄλλοι γίνονται προσωοδόμενοι ^{quasi omnino}
 μὲν εἰδέναι, εἰδότες ὅτι οὐδ' ἐν ἑαυτοῖς οἶμαι φιλότιμοι ὄντες καὶ σφο-
 δροὶ καὶ πολλοί. καὶ ζυντεταγμένως ἐπιθανῶς λέγοντες περὶ ἐ-
 μου, ἐμπεπλήκασιν ὑμῶν τὰ ὦτα, ἐπάλαι καὶ σφοδρῶς διαβάλ-
 λοντες, ἐκ τούτων καὶ μέλιτος μοι ἐπέδετο, ἐάνυτος καὶ λύκων. μέ-
 λιτος μὲν ὑπὲρ τῶν ποιητῶν ἀχθόμενος. ^{volens} αὐτοῦ δὲ ὑπὲρ τῶν δημιουργῶν
 καὶ τῶν πολιτικῶν. λύκων δὲ ὑπὲρ τῶν ἐκτόρων ὥς ὅπως ἐγὼ ἀρχόμε-
 νος ἔλεγον. θαυμάζοιμι ἂν, εἰ οἷός τ' εἴλω ἐγὼ ὑμῶν τάντων τὴν διαβο-
 λὴν ἤξελεῖς ἐρῶντες, ὀλίγων χρόνων οὕτω πολλὴν γενοῦναι. ταῦτά ἐστιν
 ὑμῖν ὅσον ἀνδρες ἀδύνατοι τὰ ἀληθῆ, ἐμᾶς οὐτε μέγα οὐτε σμικρὸν ἀπο-
 κρυφάμενος ἐγὼ λέγω, οὐδὲ ὑπερλάμενος. καὶ τοὶ οἰδ' ἀχέον ὅτι τοῖς
 αὐτοῖς ἀπεχθάνομαι, ὅτι τεκμήριον ὅτι ἀληθῆ λέγω, ὅτι αὐτὴ ὅστις
 ἢ διαβολὴ ἢ ἐμὴ, καὶ τὰ ἄλλα ταῦτά ἐστι. ἐάντε νῦν, ἐάντε αὐτὴς ζητήσῃ
 τε ταῦτα, οὕτως ἐνρήσετε. πρὶ μὲν οὖν ὧν οἱ πρότερόν με κατήγοροι καὶ
 γόρῳ αὐτὴ ἐξω ἱκανὴ ἢ ἀπλογία. πρὸς ὑμᾶς. πρὸς δὲ μέλιτον τὸν ἄγα-
 θὸν καὶ φιλόπολιν, ὥς φησι, καὶ τὴν ὑπερβολήν, μετὰ ταῦτα, πειράσομαι
 ἀπολογησάσθαι. αὐτὴ γὰρ ἡ ὥσπερ τούτων ἐτέρων ὄντων κατηγό-
 ρων, λάβωμεν αὐτὴν τὸν τῶν ἀνθρωποσίων. ἔχει δὲ ὡς ἔπαυσε. σωκράτης
 φησὶν ἀδίκῃ, τούτους νέους Διαφθείροντα, καὶ θεοὺς οὐκ ἢ πόλιν νομίζ-
 ζει, οὐ νομίζοντα, ἔπερα δὲ δαιμόνια καὶ νῦν, τὸ μὲν δὲ ἔγκλημα. τοῖς
 τόν. (3)

ΕΠΙΚΡΑΤΟΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

τόν δ' ἔτι. τούτου δὲ τοῦ ἐγκλήματος ἐν ἑκάστων ἡμετέρῳ μεν. φησὶ γὰρ

ὁ δὲ τῶν νέων ἀδικεῖν μετὰ διαφθείροντα. ἐγὼ δὲ ὡς ἄνδρες ἀθλοῦμαι, ἀδικοῦμαι

καὶ φημι μέλιτον ὅτι σπουδὴν χαριεντίζεται, ῥαδίως εἰς ἀγῶνας καὶ

θισὰς ἀνδρώπων, πρὶ παλαιῶν παλαιῶν μενθ' ἀποδ' ἄξειν καὶ

κῆδεσθαι, ὡς οὐδὲν πῶποτε τούτῳ ἐμέλησεν. ὡς δὲ τούτῳ οὕτως ἔχῃ,

πειράσομαι καὶ ὑμῖν ὑποδείξαι. καὶ μοι δεινῶς ὡς μέλιτε εἰπέ ἄλλοι

ἢ περὶ πλείους ποιῇ; ὅπως ὡς βέλτιστοι δινεώτεροι ἔσονται; ἔγωγε. ὡς

ἴθι δὲ νῦν εἰπέ τούτοις, τίς αὐτῶν βελτίους ποιῇ; Δῆλον γὰρ ὅτι οἷός τε

μέλου γέ σοι τὸν μὲν γὰρ διαφθείροντα, ῥαδίως φῆς, ἐμὲ εἰσάξαι

γὰρ τούτοις καὶ κατηγορεῖς. τὸν δὲ δὴ βελτίους ποιοῦντα, ἴθι εἰπέ.

καὶ μὴν σοὶ αὐτοῖς τίς ὅστις. ὅστις ὡς μέλιτε, ὅτι σιγαῶς καὶ οὐκ ἔχεις

εἰσθεῖς; καὶ τοὶ οὐκ ἀχρόν σοι δοκεῖ εἶναι καὶ ἱκανὸν περὶ μέρους δὲ

ἐγὼ λέγω ὅτι σοὶ οὐδὲρ μεμέληκεν. ἀλλ' εἰπέ ὡς ἀγαθὸν, τίς αὐτῶν

μείνους ποιῇ; οἱ νόμοι. ἀλλ' οὐ τούτῳ ἐρωτῶ ὡς βέλτιστε, ἀλλὰ τίς ἄν

δρωπος, ὅστις πρῶτον καὶ αὐτὸ τοῦτο οἶδε τῶν νόμων; οὗτοι ὡς ἑώρα

τε οἱ Δικασαί. πῶς λέγεις ὡς μέλιτε; ὁ δὲ τῶν νέων παιδ' εὖ ἐοικότες

εἰσι καὶ βελτίους ποιῇ; μάλιστα. πότερον ἂν, πάντες, ἢ οἱ μὲν αὐτῶν.

οἱ δ' οὐ; ἅπαντες. εὖ γε νῦν πῶς ἔραρ λέγεις, καὶ πολλὰ ἀφροσύνην

ὠφελοῦνται. τί δὲ δὴ οἶδε οἱ ἀκροαταὶ βελτίους ποιοῦσιν, ἢ οὐ; καὶ οὐ

τοί. τί δὲ οἱ βουλευταί; καὶ οἱ βουλευταί. ἀλλ' ἄρα ὡς μέλιτε μὴ οἱ εὖ

τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησιασταὶ διαφθείρουσι τῶν νεωτέρων ἢ κακῶν βελ-

τίους ποιοῦσιν ἅπαντες; καὶ ἐκείνοι. πάντες ἄρα ὡς εἰκερ ἀθλοῦμαι καὶ οἱ

ἀλλ' ἡ ἀγαθὸν ποιοῦσι, πλὴν ἐμῶ. ἐγὼ δὲ μόνον διαφθείρω. οὕτως λέ-

γεις; πάντοτε φάσκει τούτα λέγω. πολλὰ γέ μου κατέγνωκα ἀτυχίαν

καὶ μοι ἀποκρίναι. ἢ καὶ πρὶ ἰσχυρῶν οὕτως σοι δοκεῖ ἔχειν. οἱ μὲν

βελτίους ποιοῦντες αὐτούς, ἅπαντες ἄνθρωποι εἶναι. εἰς δέ τις δια-

Β 111 φθείρω,

ΠΑΛΑΤΙΝΟΣ.

φθείρω, ἢ τὸν ἀντίον τὸν τοῦ πατρὸς· εἰς μὲν τις ὁ βελτίους γενοίεσθαι
ὡς ποιῆται, ἢ πάντες ὀλίγοι οἱ ἱππικοί· οἱ δὲ πολλοὶ ἐάν τις ζυνῶσι καὶ
χρῶνται ἴσσοις, διαφθείρουσιν οὐχ οὕτως ἔχει ὡς μέλιτε καὶ πρὶ ἴσσοι
παρὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ζώων· πάντως δὲ ἢ πρὸς ἐάν τις σὺ καὶ ἄλλοι
τοὺς μὴ φῆτε, ἐάν τις φῆτε, πολλὴ γὰρ ἄν τις εὐδαιμονία εἴη πρὶ τοῦ νέου. *felicitas*
εἰ εἰς μὲν μόνος αὐτὸς Διαφθείρει· οἱ δὲ ἄλλοι ἐφελῶσιν. ἀλλὰ γὰρ ὡς *contemptus*
μέλιτε ἱκανῶς ἐπιδείκνυσαι ὅτι οὐδὲ πώποτε ἐφρόντισας τὸ νέον. *curā*
σαφῶς ἀποφαίνει πλὴν σαυτοῦ ἀμέλεια, ὅτι οὐδὲ σοι μεμέληκε *cura*
πρὶ ὧν ἐμὲ εἰσάγει. ἔτι δὲ ἡμῶν εἰπέ ὡς πρὸς διός μέλιτε. πότερον *maior*
ὅστις οἰκῆν ἀμενομένην πολίταις χρηστοῖς ἢ πονηροῖς· ὡς τὰρ ἀποκρίναι. *unde*
οὐδὲν γὰρ τοι χαλεπὸν ἐρωτῶ. οὐχὶ μὲν πονηροὶ αἰὲ κακόν τι ἐργάζον
ται τῷ ἀεὶ ἐχθρὰ τῶν αὐτῶν ὄντας· οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἀγαθόν τι· πάντες ἐξ ὁρίων *omnes*
σιν οὖν ὅστις βούλεται ὑπὸ τῶν ζωνόντων βλάπτειν, μᾶλλον ἢ ὡφελῆ *Immo*
θα· ἀποκρίναι ὡς γὰρ ὁ νόμος *dic* κελεύει ἀποκρίνεσθαι. ἔσθ' ὅς *subet*
στις βούλεται βλάπτειν· οὐδ' ἦτα. φέρε δὲ πότερον ἐμὲ εἰσάγει· διὸ
ρο, ὡς Διαφθείροντα τοὺς νέους καὶ τοὺς πονηροτάτους ποιοῦντα,
ἐκόντα, ἢ ἄκοντα· ἐκόντα ἐγώ γε. τί δὲ ποτ' ὡς μέλιτε τοσούτου σὺ ἐ- *ut*
μοῦ σοφώτερος εἶ τῆλικόν τε ὄντος, τῆλικός δ' ὡς ὥστε ἐν μὲν ἐγώ *ut*
καὶ ὅτι οἱ μὲν κακοὶ κακόν τι ἐργάζονται αἰὲ τῷ μάλιστα πλεονέκτου *ut*
τῶν οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἀγαθόν τι. ἐγὼ δὲ δὴ εἰς τοσούτου ἀμαθίας ἦκω, ὥς *ut*
σε· τοιοῦτον ἀγνοῶ ὅτι ἐάν τινα μαχθῶν ποιήσω τῶν ζωνόντων, κινδύ *disparatus*
νέσω κακόν τι λαβὲν ὑπ' αὐτοῦ. ὥς τοιοῦτον κακὸν ἐκώρυξαι, *ut*
ὥς φῆς σὺ· ταῦτα ἐγώ σοι οὐ πείθομαι. ὡς μέλιτε. οἶμαι δὲ οὐδὲ ἄλλων *ut*
ἀνδρώπων οὐδένα, ἀλλὰ ἢ οὐ Διαφθείρω ἢ Διαφείρω ἄκων, ὥς σὺ γε *ut*
κατ' ἀμφοτέρωθεν δὲ εἰ δὲ ἄκων Διαφείρω τὸ τοιοῦτον καὶ ἀκουσίον *ut*
ἀμαρτημάτων, οὐδ' εὐρονόμος εἰσάγει ἐσίν. ἀλλ' ἡδὴ λάβοντα δι- *ut*
δάσκει

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Διδάσκων καὶ νῦν δεῖται. Δῆλον γάρ, ὅτι ἐὰν μάθω, πάντομαι ὅγε ἄκωρ
 ποιῶ. σὺ δὲ συγγενέος μὲν μοι καὶ διδάξαι ἐφυγες, καὶ οὐκ ἠδέλκασα.
 δεῦρο δ' εἰσάγεις, οἱ νόμοις ἐστὶν εἰσάγεσθαι τῷ κολάσεως Διομύδῃ, ἀλλ'
 οὐ μαθήσεως. ἀλλὰ γὰρ ὡς ἄνδρες ἀθλῶνται τοιοῦτον μὲν Δῆλον ἢ ὅτι, 31
 οὐ γὰρ ἔλεγον, ὅτι μελίτῳ τὸ τῷ οὐτε μέγα, οὐτε μικρόν, πῶποτε ἐμέ-
 λησεν. ὅμως δὲ λέγε ἡμῖν, πῶς με φῆς διαφθεῖναι ὡς μεντε τῷ νεώ-
 τερος. ἢ Δῆλον ὅτι καὶ τῷ γραφῶν ἢ ἐργάτω θεῷ διδάσκοντα μὴ νο-
 μίζω, οὐδὲ ἡ πόλις νομίζει. ἔπερα δὲ Δαιμόνα καὶ νῦν ταῦτα λέγεις, ὅτι
 διδάσκων διαφθείρω; πάντῃ μὲν οὖν σφόδρα ταῦτα λέγω, πρὸς αὐτῷ
 τοίνυν ὡς μέλιτε τῶν θεῶν, ὡς νῦν ὁ λόγος δέει, ἐπεὶ ἐν ἀφ᾽ ἑσέως
 καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς ἀνδράσι τῶ τοισίν, ἐγὼ γὰρ οὐδ' ὥαμαι μαθεῖν, πό-
 τερον λέγεις διδάσκων με νομίζαν ἔιναι τινὰς θεῷ, καὶ αὐτὸς ἄρα νομί-
 ζω ἔιναι θεῷ. καὶ οὐκ εἰμὶ τοπαράπων ἄθεος, οὐδὲ τὰν τῇ ἀδικῶ, οὐ μὲν
 τοιῶσδ' ἢ γὰρ ἡ πόλις ἀλλ' ἑτέρους, καὶ τῷ δέει ὅμοι ἐγκαλεῖς, ὅτι ἐτέ-
 ρους, ἢ παντὰ πᾶσι με φῆς, οὐτε αὐτὴ νομίζω θεῷ, τόνδε περ ἄλλους, ταῦ-
 τα διδάσκων; ταῦτα λέγω ὡς τὸ πάσῃ οὐ νομίζω θεῷ. ὡς θαυμά-
 σις μέλιτε, ἵνα τί ταῦτα λέγεις, οὐδὲ ἥλιον, οὐδὲ σελήνῳ ἄρα νομίζω
 ἔιναι θεῷ, ὡς ὅσοι ἄλλοι ἄνθρωποι; μά δ' ἴ' ὡς ἄνδρες δικασαί, ἐπεὶ τοῦ
 μὲν ἥλιον, λίθον φησὶν ἔιναι, τῷ δὲ σελήνῳ, γλῶσσαν, Ἀναξαγόρου οἶον κατὰ φύσιν
 γοῖν ὡς φίλε μέλιτε, καὶ οὕτω καὶ ἀφρονεῖς, τῶνδε καὶ οἶον αὐτῷ ἄπει-
 ρους γραμμάτων ἔιναι, ὥς οὐκ εἰδέναι ὅτι τὰναξαγόρου βιβλία τὰ κλα-
 ρομενίου γέμοι τὸν τῶν λόγων, καὶ δὲ καὶ οἱ νέοι τὰντα, παρ' ἐμῷ
 μαθήνουσι, ἃ ἔξω, ἐν ᾧ οἶον εἰ πάντῃ πολλὰ δ' ἄρα χμῆς ἐκ τοῦ ὅσχησθαι
 πρὶα μύθοις, σωκράτους καταγελάει. ἐὰν πρὸς ὅπῃται ἑαυτὸν εἶναι,
 ἄλλωσ τε καὶ οὕτως ἄτοπα οἶον, ἀλλ' ὡς πρὸς διότι οὕτωσί σοι
 δοκῶ οὐδ' ἔνα νομίζω θεῷ ἔιναι; οὐ μὲν τοι μά δ' ἴα, οὐδ' ὅπως
B iiiij

τιοῦ, ὡς ἔστιν ἐν τῷ μέλιτι, καὶ ταῦτα, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ στυγερά. ἐμοὶ τὸ βίβρι
μὲν γὰρ δοκεῖ οὕτως ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι πάντες εἶναι ὑβριστὴς καὶ ἀκόσμητος
λαοῦ, καὶ ἀτεχνῶς πλὴν γραφῶν ταύτην ὑβρετικὴ καὶ ἀκολασία καὶ
νεότητι γράφεται. ἔοικε δὲ ὥπως ἀνιγμὰ ζωτικῶντι διαπεφωμένῳ. *τενταῖ*
ἄρα γινώσκεται σωκράτης ὁ σοφὸς δὲ ἐμὸς χαριεντισμὸς, ἐναντία *ονταζι*
ἐμαυτῷ λέγοντος, ἢ δὲ ἀπατήσω αὐτὸν καὶ τῷ ἄλλῳ τῷ ἀκρόντα.
οὗτος γὰρ ἐμοὶ φαίνεται τὰ ἐναντία λέγειν αὐτὸς αὐτῷ ἐν τῇ γραφῇ,
ὥπως ἂν εἰ εἴπωσι, ἀδίκῃ σωκράτης θεοῦς ὅτι νομίζω ἄλλα δὲ νομίζω
ζωρ, καὶ τοὶ τοιόδοι παίζοντες. *κατεμνη* σὺν ἐπισκέψασθε δὲ ὡς ἄνδρες ἢ μοι
φαίνεται ταῦτα λέγειν. σὺ δὲ ἡμῖν ἀποκρίναι ὡς μέλιτε. ὑμεῖς δὲ ὅπως
καταρχὰς ὑμᾶς παρητησάμεν μνησθῆ μοι μὴ δορυβεῖν, εἰ μὲν τῷ *τινὲς*
εἰδὼς ὅτι τρώω τῷ λόγῳ ποιῶμαι. ἔστι δὲ οἱ ἀνθρώπων ὡς μέλιτε ἀν
θρώπων μὴ νομίζει πράγματα εἶναι, ἀνθρώπων δὲ οὐ νομίζει; ἀποκρίνε
σθαι ὡς ἄνδρες, ἐμὴ ἄλλα ἐμὴ ἄλλα δορυβεῖτω. ἔστι δὲ οἱ ἵππῳ μὴ οὐ νομι
ζει, ἵππικὰ δὲ πράγματα; ἢ αὐλυτὰς μὴ οὐ νομίζει; αὐλητικὰ δὲ πράγ
ματα οὐκ; ἔστι ὡς ἄριστε ἀνδρῶν, εἰ μὴ σὺ βόλει ἀπεκρίνασθαι, ἐγὼ σοι λέ
γω ἐμὴ ἄλλοις τῶ τοισί. ἄλλα δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀποκρίνασθαι. ἔστι δὲ οἱ δὲ *inquit ad
exomph*
μόνια μὴ νομίζει πράγματα εἶναι, δαίμονας δὲ οὐ νομίζει; οὐκ ἔστι. ὡς ὅτι *Subisti*
σας, ὅτι μόλις ἀπεκρίνω ὑπὲρ τούτων ἀναγκαζόμενος. οὐκ οὖν δαίμόνια *coactus*
μὲν φῆς με καὶ νομίζω καὶ διδάσκειν, εἰτ' οὖν καινὰ, εἰτε παλαιά. ἀλλ' *ποτα ἰτα*
οὖν δαίμόνιά γε νομίζω καὶ τὸν σὸν λόγον. ἐμὴ ταῦτα καὶ διομώσω ἐν *Subisti*
τῇ ἀντιγραφῇ. εἰ δὲ καὶ δαίμόνια νομίζω, καὶ δαίμονας Διῶκου, πολλὴ
ἀνάγκη νομίζω με εἶναι. οὐχ οὕτως ἔχει; ἔχει δὲ. τίθημι γὰρ σε ὅμοι *ποτα*
λογουῦντα, ἐπειδὴ οὐκ ἀποκρίνη, τοὺς δὲ δαίμονας οὐχ ἢ τοι θεοὺς γε *ποτα*
ἡγούμεθα. εἶναι, ἢ θεῶν παῖδες; φῆς, ἢ οὐ; πάντως. οὐκ οὖν εἰπὲς δαίμο *ορριθο*
νας ἡγῶμαι ὡς σὺ φῆς, εἰ μὲν θεοὶ τινὲς εἰσιν οἱ δαίμονες, τοῦτ' ἂν εἴη
ὅτι γὰρ

ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ὁ ἐγὼ φημί σε ἀνίπτεσθαι καὶ χαριεντίζεσθαι. δεῦρ' οὐχ ἡγούμαι φαναι
 με θεοὺς αὐτῶν ἡγεῖσθαι πάλιν ἐπεὶ ἡπότε γε δαίμονας ἡγούμαι. εἰ δ' αὖ
 οἱ δαίμονες δεῶν παῖδες εἰσὶ νόθοι τινές, ἢ ἐκ νυμφῶν, ἢ ἐκ τινῶν ἄλ-
 λων, ὧν δ' ἡ καὶ λέγονται, τίς ἄνδρῶν δεῶν μὴ παῖδας ἡγοῖτο
 εἶναι, θεοὺς δ' μή. ὁμοίως γὰρ ἄν' ἀτοπορεῖν. ὥσπερ ἄρ' εἰ τις ἵππων μὴ
 παῖδας ἡγοῖτο ἢ καὶ ὄνων τ' ἢ μιόνων, ἴσως δὲ καὶ ὄνων μὴ ἡγοῖτο
 εἶναι. ἀλλ' ὧς μέλιτε, οὐκ ἔστιν ὅπως σὺ ταῦτα οὐχὶ ἀποπειρώμενος ἢ
 μὲν ἐγράψω πλὴν γραφῶν τάντιν. ἢ ἀποφῶρ ὅτι ἐγκαλοῖς ἐμοὶ ἄλη-
 θείας ἀδίκημα. ὅπως δὲ σὺ τίνα πείσεις ἄν, καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχοντα
 ἀνθρώπων, ὡς τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ὅτι καὶ Δαιμόνια ἔθια ἡγεῖσθαι. καὶ αὐτὸ
 αὐτοῦ μήτε δαίμονας μήτε δεῦρ' μήτε ἥρωας οὐδεμίαν μηχανὴν ὅτι. ἀλλ'
 λὰ γὰρ ὧς ἀνδρες ἀδικοῦσι ὡς μὴ ἐγὼ οὐκ ἀδίκω μῆτι τὸ μελίτον γρα-
 φῶν, οὐ πολλὰς μοι δοκεῖ εἶναι ἀπολογίας, ἀλλὰ ἱκανὰ καὶ ταῦτα. ὁ δὲ
 καὶ ἐν τοῖς ἐμπροσθερ' ἔλεγον, ὅτι πολλὴ μοι ἀπέχθεια γέγονε καὶ
 πρὸς πολλοὺς, εὐΐσει ὅτι ἀληθὴς ὅτι. καὶ τοῦτ' ὅτι ἐμὲ αἰρήσει ἑὰρ πρὸς
 αὐτῶν. οὐ μέλιτε, οὐδὲ ἀνυτοε, ἀλλ' ἡτ' πολλῶν διαβολῆτε καὶ φθόνος
 ἀδ' ἢ πολλῶν καὶ ἄλλων ἁγαθῶν ἀνδρῶν ἥρκερ, οἷμαι δὲ ἁγίστην. οὐ
 δὲρ δὲ δεινὸν μὴ ἐν ἐμοὶ σὴν. ἴσως δ' ἄρ' οὐκ εἴρη τις. εἰτ' οὐκ αἰχύνῃ ὧς
 κρατεῖς τοῖς τοῖς ἐπιτηδείομα ὑπὸ τῆς εὐσεβείας, ὅτι οὐκ ἐκινδυνεύειν ὑπὸ
 θανάτῳ. ἐγὼ δὲ τούτῳ ἄνδρῳ λόγον ἀντεῖμιμι ὅτι οὐ καλὸς λέγεις
 ὧς ἀνθρώπων, εἰ οἷα δ' ἐκινδυνὸν ὑπελογίζεσθαι τοῦ ζῆν ἢ τεθνάναι, ἀνδρα
 ὅτι καὶ σμικρὸν ὀφελός ἐστι. ἀλλ' οὐκ ἐκείνο μόνον σκοπεῖν ὅταν
 πράττει, πότερον δίκαια ἢ ἀδίκῃ πράττει. καὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργα
 κακοῦ. φαῦλοι γὰρ ἄν, τῷ γε σὺ λόγῳ εἰμ' ἢ ἡμιθέων ὅσοι ἐν τροίᾳ
 τελευτήκασιν, οἷτε ἄλλοι καὶ ὁ τῆς Νέτιδος υἱός, ὅς τοσ' ὅσον τοῦ κινε-
 ῖν κατεφρόνησε πρὸς τὸ αἰχρὸν τι ὑπομένειν, ὥς ἐπειδὴ εἴπῃ ἢ

C μήτης

ΠΑΤΩΝΟΣ:

μήτρης αὐτῷ προθυμουμένῳ ἑκτορα ἄποκτείνει θεὸς οὐσα οὐτις σὶ πρὸς
ὡς ἐγὼ οἶμαι, ὡς πᾶσι εἴτι μωρήσεις πατρὸς κλέω ^{στὰς} θεῶν τέρω τὸν φόνον, καὶ
ἑκτορα ἄποκτενέεις, αὐτὸς ἀποθανῇ. αὐτίκα γάρ τοι φησὶ μεθ' ἑκτορα
πότημος ἐτοῖμος. ὁ δὲ τοτ' ἀκούσας, τ' μὲν θανάτου καὶ τὸν κινδύνου
ὠλιγώρησε. πολὺ δὲ μάλλον δεισάσας τὸ ξυῖν κακῶς ὡς καὶ τοῖς φίλοις
μὴ τι μωρῶν αὐτίκα φησὶ τεθναίω, πλὴν δὲ δίκῃ ἐπιθεῖς θεῶν ἀδικοῦν
τι. ἵνα μὴ ἐνθάδε μὲν καταγέλαστος παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν ἄχθῃ
ἄρουρης, μὴ αὐτὸν οἷον φροντίσαι θανάτου καὶ κινδύνου, οὕτω γὰρ ἔχει
ἄνδρες ἀθηνᾶοι τῇ ἀλκείᾳ οὐ ἄντις αὐτὸν τάξῃ ἡ γησάμενος βέλτε
σορῆναι, ἢ ὑπὲρ ἄρχοντος ταχθῇ ἐνταῦθα. Δὴ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ μένοντα κιν
δυνεύειν, μὴ δὲν ὑπὲρ λούζομενον μήτε θάνατον μήτε ἄλλο τί μὴ ἐν πρὸ
τ' αἰχρῶ, ἐγὼ οὖν δὴν ἂν εἰλω εἰσγασμένος ὡς ἄνδρες ἀθηνᾶοι, εἰ ὅτε μὲν
μεοὶ ἄρχοντες ἐταπρόνους ὑμῶς εἰλεσθε ἄρχεν μου, καὶ ἐν ποτιδαίᾳ
ἐν ἀμφιπόλει, καὶ ἐπὶ δ' ἡλίῳ, τότε μὲν οὐκ ἔθνοι ἐταπρόν ἐμενον ὡς
πρὸς καὶ ἄλλους τίς. καὶ ἐκινδύνεον ἀποθανεῖν. τὸ δὲ θεὸν τάπροντος ὡς
ἐγὼ ὡς ἡδύω τε καὶ ὑπέλαβον φιλοσοφούτά με δ' εἰν ζῶν, καὶ δ' ἐξέτα
ζοντα ἐμαυτὸν καὶ τ' ἄλλους, ὅντα ἴσα δὲ φοβηθεῖς ἢ θάνατον, ἢ ἄλ
λο ὅτι οὖν πρᾶγμα λείποιμι πλὴν τάξιν. θεὸν μὲν τ' ἄρ' εἶναι, καὶ ὡς ἀλκ
ῶς τότ' ἂν με, δικάως εἰσάγοι τίς εἰς Δικαστήριον, ὅτι οὐ νομίζω θεῶν
εἶναι, ἀποθνήσκον τῇ μαντείᾳ καὶ δειδίως θάνατον, καὶ διόμμενος σοφὸς
εἶναι οὐκ ὤμ. τὸ γάρ τοι θάνατον δειδίεναι ὡς ἄνδρες οὐδὲν ἄλλο ὅστις, ἢ
δοκεῖ σοφὸν εἶναι, μὴ ὄντα. δοκεῖ γὰρ εἰδέναι ὅστις ἂν οὐκ οἶδεν. οἶδεν
μὲν γὰρ οὐδὲν τὸν θάνατον, οὐδ' εἰ τυγχάνει θεῶν ἀνδρῶν πᾶντων
μέγιστον ὅρ' ἢ ἄγαθόν. Δειδίασι δ' ὡς εἰδέναι ὅτι μέγιστον ὅρ' κα
κὸν ὅστις. καὶ τοῦτο ὡς οὐκ ἀμαθία ὅστις αὐτὴν, ἐπὶ οὐκ εἰδέναι, ἢ τοῦ οἶ
δεν εἰδέναι ἂν οὐκ οἶδεν, ἐγὼ δὲ ὡς ἄνδρες τούτῳ ὅτι ὅντα ἴσως δὴ α
φ' ἐγὼ ὅρ'

Φέρω ^{φω}

ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

φέρω τῶν πολλῶν ἀνδρώπων. καὶ εἰ δή τω σοφῷ πρὸς τοῦ φαίλω εἶναι,
 τούτῳ ἄρ, ὅτι οὐκ εἰδὼς ἱκανῶς περὶ τῶν ἐν ἅδου, οὕτω καὶ οἰομαι
 οὐκ εἰδέναι. τὸ δὲ ἅδ' ἰκθρ καὶ δ' ἀπεθρμ θρῖ βελτίονι καὶ θεῷ καὶ ἀν-
 θρώπῳ, ὅτι κακὸν καὶ ἀχρόν ὄζιμ, οἶδα. πρὸ οὗ τῶν κακῶν ὡς οἶδα,
 οὐ κακὰ ὄζιμ ἅ μὴ οἶδα εἰ ἀγαθὰ ὄντα τυγχάνει, οὐδέ ἔγωγε φοβήσομαι.
 οὐδὲ φεύξομαι. ὥς οὐδ' εἴμε νῦν ὑμεῖς ἀφίετε ἀντὶ τοῦ ἀπιθίσαντες, ὅς
 ἔφη ἢ τὴν ἀρχὴν οὐδ' ἔμ' ἐμὲ δ' ἐνέσσο εἰσελθρμ, ἢ ἐπειδὴ εἰσῆλθον, οὐχ
 οἶόντ' εἶναι τὸ μὴ ἀποκτείναι με, λέγων πρὸς ὑμᾶς ὡς εἰδίαφευ ζοί-
 μιν, ἢ δ' ἄρ ὑμῶν οἱ υἱεῖς ἐπιτηδύνοντες ἅ σωματῆς διδάσκει
 πάντες παντάπασι διαφθαρίσονται, εἰ μοι πρὸς τὰντα εἴποισ-
 τε ὡς σώκρτες νῦν μὲν ἀντὶ τοῦ οὐ παρόμεθα, ἀλλ' ἀφίε μιν σε ἐπὶ
 τούτῳ μὲντοι ἐφ' ὧτε μηκέτι ἐν τάντῃ τῇ ζητήσῃ διατρίβειν, μὴ
 δὲ φιλοσοφεῖν. ἔὰρ δὲ ἄλλῳς ἔτι τούτῳ πρᾶττω ἀποθανῆ. εἰ οὖν
 με ὅπως εἴπορ ἐπὶ τούτοις ἀφίετε, εἴποιμ' ἄρ ὑμῖν. ὅτι ἐγὼ ὑ-
 μᾶς ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι ἀσπάζομαι μὲν καὶ φίλῳ. πείσομαι δὲ
 θρῖ θεῷ μᾶλλον, ἢ ὑμῖν. καὶ ἔωπαρ ἄρ ἐμπνέω καὶ οἶόσ τε ὡς οὐ
 μὴ παύσομαι φιλοσοφῶν. καὶ ὑμῖν παρὰ κελευόμενός τε καὶ ἐν-
 θεικνύμενός ὅτῳ ἄρ, ἀεὶ ἐντυγχάνω ὑμῶν λέγων διὰ πρ' εἰωθῶ.
 ὅτι ὡς ἄρ ἔστι ἀνδρῶν ἀθκνῶν ὡς πόλεως φη μεγίστης καὶ εὐδοκί-
 μωτάτης εἰς σοφίαν καὶ ἰσχύν. χρημάτων μὲν οὐκ ἀσχύνῃ ἐπιμε-
 λόμενος ὅπως σοι ἔσαι ὡς πλῆσα. ὁ δ' ὅξης καὶ τιμῆς. φρονήσεως δὲ
 καὶ ἀληθείας, ὅ φη τύχῃς, ὅπως ὡς βελτίστη ἔσαι οὐκ ἐπιμελῆς οὐδὲ
 φροντίζεις; καὶ εἰάν τις ὑμῶν ἀμφισβητήσῃ καὶ φῇ ἐπιμελῆσθαι, οὐκ
 εὐθὺς ἀφίσω αὐτὸν οὐδ' ἀπειμι, ἀλλ' ἐρήσομαι αὐτὸν καὶ ὀζετᾶ-
 σω, καὶ ἐλέγξω. καὶ εἰάν μοι μὴ δοκῇ κεκτηῖσθαι ἀρετῶν, φᾶναι δὲ,
 ὁναδῶ, ὅτι τὰ πλείστου ἄξια, περὶ ἐλαχίστου ποιήσεται. τὰ δὲ

φαυλότερα πρὶ πλείονος. ταῦτα καὶ νεωτέρῳ καὶ πρεσβυτέρῳ ὅτῳ
 ἂν ἐν τυγχάνῳ, ποιήσω, ἢ ζειῶ, ἢ ἄλλῳ. μᾶλλον δὲ τοῖς ἀσπίδων. ὅσῳ μοι
 ἐγγυτέρῳ ἐσὲ γένει. ταῦτα γὰρ κελεύει ὁ θεὸς εἰσε. καὶ ἐγὼ οἶμαι οὐ
 δὲρ πῶ ὑμῖν μῆζον ἀγαθὸν γενέσθαι ἐν τῇ πόλει, ἢ πλὴν ἐμὴν τοῦ θεοῦ
 ὑποκρῆσθαι. οὐδὲρ γὰρ ἄλλο πρᾶτῳ ἐγὼ περιέσχομαι, ἢ περὶ ὑμῶν
 καὶ νεωτέρους καὶ πρεσβυτέρους μήτε σωματῶν ἐπιμελεῖσθαι, μήτε
 χρημάτων πρότερον, μήτε ἄλλου τινὸς οὕτω σφόδρα, ὥς φησὶ ψυχῆς, ὅς
 πῶς ὡς ἀρίστη ἐσὶ λέγων ὅτι οὐκ ἐκ χρημάτων ἡ ἀρετὴ γίνεται, ἀλλ' ἐξ
 ἀρετῆς χρήματα. ἢ τὰλλα τὰ γὰρ τῶν ἀνθρώποις ἅπαντα ἢ ἰδίᾳ
 ἢ δημοσίᾳ. εἰ μὴ οὖν ταῦτα λέγω διαφθεῖρω τὴν νέον, ταῦτα ἂν
 εἰς βλάβειν. εἰ δ' ἐτίς με φησὶ ἄλλα λέγειν ἢ ταῦτα, οὐδὲρ λέγῃ. πρὸς
 ταῦτα φαίλω ἂν ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἢ πείθεσθαι ἀντιπῶ ἢ μή. καὶ εἰ ἄς
 φέται με, ἢ μή, ὡς ἐμὸς οὐκ ἂν ποιήσοντο, ἀλλὰ οὐδ' εἰ μέλλω πολλὰ
 κίε περὶ ἀνάναι. μὴ θορυβῆτε ὡς ἄνδρες ἀθληταῖοι ἀλλὰ ἐμμενῶντέ μοι οἷς
 ἐδ' ἐρήνω ὑμῶν μὴ θορυβῆτε ἐφ' οἷς ἂν λέγω, ἀλλ' ἀκούετε. καὶ γὰρ ὡς ἐγὼ
 οἶμαι, δὴν ἴσασθε ἀκούοντες. μέλλω γὰρ οὖν ἄτῃ εἰρεῖν ὑμῖν καὶ ἄλλα, δῖος
 ἐφ' οἷς ἴσως βοήσεσθε. ἀλλὰ μὴ ἀμῶς ποιεῖτε τῷτο. εὖ γὰρ ἴδε ἐὰρ ἐς
 με ἀποκτείνετε τοῖς τοῖς ὄντα, οἷον ἐγὼ λέγω, οὐκ ἐμὲ μείζω βλάψει
 ἢ ὑμᾶς αὐτῶν. ἐμὲ μὲν βλάψει οὐτε μέλῃ, οὐτε ἄνυτῳ, οὐ
 δὲ γὰρ ἂν δάσαιντο. οὐ γὰρ οἶμαι θεμιτὸν εἶναι ἀμείνονι ἀνδρὶ ὑπὸ χειρὶ χειροῦ
 ῥονθῶν ἐλάττειν. ἀποκτείνετε μὲν τὸ ἂν ἴσως ἢ ἐξελάσσειν, ἢ ἀτιμάσσειν
 σθεν. ἀλλὰ ταῦτα οὐτὸς ἴσως οἶε, καὶ ἄλλος τις πᾶς μεγὰλ' ἀκακά,
 ἐγὼ δ' οὐκ οἶμαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ποιῆναι, ἢ οὕτως ἵνα ποιῇ, ἂν
 δὲ ἀδίκως ἐπιχέσθαι ἀποκτείνων. νῦν οὖν ὡς ἄνδρες ἀθληταῖοι πολ
 λὰ δ' ἐγὼ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι ὥς τις ἂν οἰοίτο. ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
 ὑμῶν μὴ ἐξαμάρτυντε περὶ πλὴν τοῦ θεοῦ ὅσοι ὑμῖν ἐμὸς καταψήφισαν.

μυροί.

ΣΩΚΡΑΤΟΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

μενοι. ἐὰν γὰρ με ἀποκτείνῃτε, οὐ ξαδ' ἴως ἄλλου τοιούτου εὐρήσετε.

ἀτεχνῶς ἐῖ κού γελοιότερον εἰπεῖν, προσκείμενον τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ θεοῦ.

ὥσπερ ἴσως μεγάλῳ μὲν καὶ γυναικί, ὑπὲρ μεγάλῳ δὲ νωδιστοῖς καὶ

δεομύῳ ἐγείρεσθαι ὑπὲρ μύσας τινος. οἷον δ' ἡ μοι δοκεῖ ὁ θεὸς ἐμὲ

τῇ πόλει προστεθεικέναι τοιοῦτόν τινα. ὅς ὑμᾶς ἐγείρω καὶ πείθω

καὶ ὀνειδίζω ἐναέκασον, οὐδὲρ πανσόμῳ τῷ ἡμέτερον ὅλῳ πάντα

χοῦ προσκαθίζω. τοιοῦτος οὖν ἄλλως οὐ ξαδ' ἴως ὑμῖν γρηθήσεται ὡς

ἄνδρες. ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ πείσῃτε, φείσεσθαι μοι. ὑμεῖς δ' ἴσως τάχ' ἄρ

ἄχθόμενοι ὥσπερ οἱ νυσάζοντες ἐγείρομενοι, κρονῶντες ἄρ με περὶ

μενοι ἀνύτῳ ξαδ' ἴως ἄρ ἀποκτείνῃτε. εἴτα τὸν λοιπὸν χρόνον καθέν

δόντες διατελεῖτε ἄρ, εἰ μὴ τίνα ἄλλου ὑμῖν ὁ θεὸς ἐπιπέμψῃ καὶ ὁ

ἄλλος μὲν ὑμῶν, ὅτι δ' ἐγὼ τυγχάνω ὡς τοιοῦτος οἷος ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῇ

πολλῇ δ' ἐδ' ὁδῷ, ἐνθένδε ἄρ κατανοήσαίτε. οὐ γὰρ ἀνδρῶν πίνω ἔοικε δ'

ἐμὲ τ' μὲν ἐμαυτοῦ ἀπάντων ἡμεληκέναι. καὶ ἀνέχεσθαι τ' ὀκειῶν ἄμ

λαμύῳ τὸ σαῦτα ἡδ' ἔτκ. τὰ δὲ ὑμέτερον πράττειν αἰεὶ ἰδίᾳ ἐκάστῳ

προσιόντα ὥσπερ πατέρας, ἢ ἀδελφῶν περὶ βύπερον πείθοντα ἐπιμε

λφῶν ἀρετῆς. εἰ μὲν τοι τί ἄρ τούτων ἀπέλαυον, καὶ μισθὸν λαμ

βάνωρ ταῦτα πρεκελευόμην, εἰχον ἄν τινα λόγον. νῦν δὲ ὅσ' ἄτε δ' ἡ καὶ

αὐτοὶ ὅτι οἱ κατήγοροι τ' ἄλλα πάντα οὕτως ἀναίσχυντως κατηγοροῦν

τες, τοιοῦτος οὐχ' οἰοίτε ἐγένεντο ἀπαναίχυνται, πρὸς χόρμενοι μάς

πυρα. ὡς ἐγὼ ποτέ τινα ἢ ἐπραξάμην μισθόν, ἢ ἤτῃσα. ἰσχυρόν δ' οἶμα,

ἐγὼ πρὸς ἔχομαι τὸν μάρτυρα ὡς ἀληθῆ λέγω, τὴν πενίαν. ἴσως ἄρ οὖν

δ' ὅσ' ἐμ' ἀποπαρῆναι. οὐ δ' ἐγὼ ἰδίᾳ μὲν ταῦτα συμβαλέω πρὸς ἴων

καὶ πολυπραγμονῶν, δημοσίᾳ δὲ οὐ τολμῶ ἀναβαίνωρ εἰς δ' ὡλῆδος

τὸ ἡμέτερον συμβουλεύειν τῇ πόλει. τὸν τοῦ δ' αἰτίον ἐσιν, ὃ ὑμεῖς ἐμ

πολλάκις ἀκηκόατε πολλὰ χόου λέγοντος. ὅτι μοι θεῶν τι καὶ δαμό

νιορ γίγνεται φωνή. ὃ δὲ καὶ ἐν τῇ γραφῇ ἐπικωμῶν μέλιτος ἐγρᾶ
 φατο. ἐμοὶ δὲ τοῦτο ὅστις ἐκ παιδ' ὅς ἀρεῶν μου φωνήτις γίγνομαι. ἢ
 ὅταν γένηται, αἰεὶ ἀρτρεῖται μετὸν τουτοῦ ἀρ μέλλω πράττειν. προτρέ-
 πει δὲ οὐποτε. τοῦτο ὅστις ὁμοίαν ἀντιοῦται τὰ πολιτικά πράττειν, καὶ
 παγκάλως δέ μοι δοκεῖ ἀντιοῦται. εὐχαρῖς ἴσῃ ὡς ἀνδρες ἀθλοῦται. εἰ
 ἐγὼ πάλα ἐπεχειρῶσα πράττειν τὰ πολιτικά πράγματα, πάλα
 ἀρ, ἀπολώλει. καὶ οὐτ' ἀρ ὑμᾶς ὠφελήκειν οὐδὲν, οὐτ' ἀν' ἐμαυτὸν, καί
 μοι μὴ ἄχθεοτε λέγοντι τὰ ληθῆ. οὐ γὰρ ὅστις ὅστις ἀνθρώπων σωθήσε-
 ται, οὐτε ὑμῖν οὐτε ἄλλω οὐδ' ἐνὶ πλήθει γνησίως ἐναντίον μύθοις, καὶ δια-
 κωνῶν πολλὰ ἀδίκαια καὶ παράνομα ἐν τῇ πόλει γίγνεται, ἀλλὰ ἀνα-
 καλὸν ὅτι τοῦτον μαχόν μου ὑπὲρ τοῦ δικαίου, καὶ εἰ μέλλει ὀλίγον
 χρόνον σωθήσεσθαι, ἰδίωτεν, ἀλλὰ μὴ δ' κμοσιεύειν. μετὰ δ' ἐγώ γε
 ὑμῖν τεκμήρια παρέξομαι τούτων. οὐ λόγους, ἀλλ' ὅς ὑμῖς τιμᾶτε, ἐξ
 γὰρ ἀκούσατε δὴ μοι τὰ ζυμβεβηκότα. ἵνα εἰ δ' ἔτε ὅτι οὐδ' ἀρ ἐνὶ ὑπὲρ
 κοιμῶν τὸ δέον δείσας θάνατον. μὴ ὑπείχωρ ὅς ἀμακὴ ἀμ' ἀρ ἀπο-
 λοίμην. ἐγὼ δὲ ὑμῖν φορτικά μὲν καὶ δικανικά. ἀληθῆ δέ. ἐγὼ γὰρ ὡς
 ἀνδρες ἀθλοῦται ἄλλω μὲν ἀρχὴν οὐδ' ἐμὴν πώποτε ἤρξα ἐν τῇ πό-
 λει. ἐβουλεύσα δὲ ἐτοχὲρ ἡμῶν ἢ φυλὴν ἀντιοχίᾳ πρυτανεύουσα ὅτε
 ὑμῖς τ' δέκα στρατηγούς τ' οὐκ ἀνελομένους, τ' ἐκ τ' ναυμαχίας, ἐξ
 βυλευσάμενοι ἀθροῦς κρίνειν πρὸ νόμων, ὥς ἐν τοῖς ὑσέξω χρόνῳ πᾶσι
 μῖν ἔδοξε. τότε ἐγὼ μόνος πρυτανέωρ ἐναντιώμην ὑμῖν μηδὲν πρὶν
 πρὸ τ' νόμου. καὶ ἀντιᾶ ἐφ' ἡφιστάμην, ἐτοίμων ὄντων ἐνδείκνυ-
 ναι με καὶ ὑπάγειν ὅς ἡγόρω, ἐμῶν κελυόντων, καὶ βοώντων, με
 τὰ τ' νόμου καὶ τ' δικαίου, ὡς μὲν μάλλον μεδ' ἡμ' διακινδυνεύειν, ἢ μεθ'
 ὑμῶν γενέσθαι μὴ δ' ἰκαίνα βυλευσάμεν, φοβηθέντα δ' ἐσ' ὅσον ἢ θάνα-
 τόν. καὶ ταῦτα μὲν ἡρ' ἐτι δ' ἡμοκράτου μὲν ἡς τ' πόλεως. ἐπειδὴ δὲ ὀλι-
 γαρχία

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

τίδ' ἢ ποτε μετ' ἐμῷ χαίρουσί τινες πολὺν χρόνον διατρίβοντες, ἀκη-
κόατε ὧς ἄνδρες ἀδύωμοι, πᾶσαρ ὑμῖν πλὴν ἀλήθειαν ἐγὼ εἶπω, ὅτι ἅ-
κοντες χαίρουσιν ὅλξεταζομυνοῖς τοῖς διομυνοῖς μὲν εἶναι σοφοῖς, οὐ-
σι δ' οὐ, ὅτι γὰρ οὐκ ἀκρόες. ἐμοὶ δὲ τοιοῦτος ἐγὼ φημι προστέτακται ὅ-
τι τοῦ θεοῦ πράττημι. καὶ ἐκ μαντεῶν καὶ ἐκ ἐνιπνίων καὶ παντὶ τρό-
πῳ ὥσπερ τις ποτέ. καὶ ἄλλη θεία μοῖρα ἀνθρώπῳ ἐδοτίμην προσέτα-
ξε πράττημι. ταῦτα ὧς ἄνδρες ἀδύωμοι καὶ ἀληθῆς ὅτι καὶ ἐνέξελεγκτα.
εἰ γὰρ δ' ἢ ἐγὼ νεωτέρω, τῷ μὲν διαφθείρω, τῷ δὲ διέφθαρκα, καὶ ἤν-
δ' ἔτι τινες αὐτῶν πρεσβύτεροι γινόμενοι ἐγνώσαν ὅτι νεοῖς οὐ-
σιν αὐτοῖς ἐγὼ κακὸν πῶποτε τι συνεβούλευσα, νυνὶ αὐτῷ ἀναβαίνον-
τας ἐμῷ κατηγορεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι. εἰ δὲ μὴ αὐτοὶ ἠθέλωρ ἡδικοῦν-
τινὰς ἢ ἐκείνων, πατέρας καὶ ἀδελφῶν, καὶ ἄλλους τῷ προσήκοντα
εἰπερ ὅτι ἐμὸν κακὸν τι ἐπεπόνθεσαν οἱ οἰκῆοι αὐτῶν, νυνὶ μεμνηθεὶς καὶ
τιμωρεῖσθαι. πάντως δὲ πάρεσι πολλοὶ αὐτῶν ἐνταυθοῖ, οὓς ἐγὼ ὄρω.
πρῶτον μὲν κριτῶν οὐτοσί ἐμός ἐστιν ἡλικιώτης καὶ Δημότης κριτοβούλος
τοῦδε πατὴρ. ἔπειτα λυσάνιας ὁ σφήτις, αἰχίνου τόν τε πατήρ.
ἔτι δ' ἀντιφῶν ὁ κηφισιεύς οὐτοσί ἐπιγένης πατήρ. ἄλλοι τοίνυν οὗτοι
ὧν οἱ ἀδελφοὶ ἐν τῇ τῇ Διατρίβῃ γεγονόασιν. νικόστρατος ὁ θεοσδό-
τίδου, ἀδελφὸς θεοδότου. καὶ ὁ μὲν θεόδοτος τετελένηκεν. ὥς οὐκ
ἄρ, ἐκείνός γε αὐτὸ καὶ ἀδεκθῆναι, ἐπὶ πάραλος ὅς ἐστιν ὁ Δημοδόκου, οὗ ἡμ' θεῶ-
γης ἀδελφός. ὅς ἐστιν ἀδείμαντος ὁ ἀρίωνος, οὗ ἀδελφός οὐτοσί πλά-
των. ἐναντιόδωρος οὗ ἀπολλοδόωρος ὁ ἀδελφός. ἄλλους πολ-
λῶς ἐγὼ ἔχω ὑμῖν εἰπεῖν, ὧν τινὰ ἐχέω. μάλιστα μὲν ἐν τῷ ἐαυτοῦ
λόγῳ παρέχεσθαι μέλιτον μάρτυρα. εἰ δὲ τό τε ἐπελάθιτο, νῦν παρὰ
σχέδω. ἐγὼ παρὰ χωρῶ, ἐλέγετο εἰ τι ἔχει τοιοῦτον. ἀλλὰ τόν του
πάντων ἀντιόμειν ἵσεται ὧς ἄνδρες πάντας ἐμοὶ βοηθεῖν ἐτοίμως ὅτι
διαφθείροντι

ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Διαφθείροντι τὰ κακὰ ἔργα ἑορμῶν τῶν δικαίων αὐτῶν, ὥς φασὶ μέ
 λιτῶ καὶ ἄνυτος. αὐτοὶ μὲν γὰρ οἱ διαφθαρμένοι τάχ' ἄρ' λόγον βετε.
 ἔχουσιν βοηθοῦντες. οἱ δὲ ἀδ' ἰάφθαρτοι πρὸς βύτεις ἢ ἡ ἀνδρες, οἱ
 τὸν πῶρ πρὸς ἡκόντες, τίνα ἄλλον λόγον ἔχουσιν βοηθοῦντες ἐμοί, *οὐκ ἔστι*
 ἀλλ' ἢ τὸν ὀρθόν τε καὶ δίκαιον ὁρῶν ἵστασι μελίτῶ μὲν ψευδομένῳ *οὐκ ἔστι*
 νῶ. ἐμοὶ δὲ ἀληθῆ λέγουσι. εἰ μὲν δὲ ὡς ἀνδρες. ἂ μὲν ἐγὼ ἔχοιμι ἄρ'
 ἀπολογεῖσθαι, χεδόντοι ὅτι ταῦτα ἄλλα ἴσως τοιαῦτα. τάχα δ'
 ἄν τις ὑμῶν ἀγανακτῇ σερ ἀναμνηθεὶς ἑαυτοῦ. εἰ δὲ μὲν καὶ ἐλάττω *τελο μιν*
 τῶ τουτοῦ τοῦ ἀγῶνι ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος δεδ' ἐκταί τε καὶ ἰκέ *συρρία*
 τῶσε τῶ δίκας ἀε μετὰ πολλῶν δακρύων παιδίᾳ τε αὐτοῦ ἀναβι *λαρε*
 βασάμνῳ, ἵνα ὅτι μάλισα ἐλεκθεῖν, καὶ ἄλλους τῶν οἰκείων, καὶ
 φίλους πολλούς. ἐγὼ δὲ οὐδὲ μ' ἄρα τὸν πῶρ ποιήσω, καὶ ταῦτα κιν *τολ περ*
 δ' ὠνέωρ ἄρ', ὅξαιμι τὸν ἔχον κινδύον. τάχ' ἄρ' οὖν τις ταῦτα *infante naly*
 ἐννοήσας ἀνθαδ' ἐσερομ' ἄν, πρὸς με χοίκ. καὶ ὀρῶντες αὐτοῖς τῶτοις, *syffers nolle*
 δεῖτο ἄρ' μετ' ὀργῆς πλὴν ψῆφοι. εἰ δὲ ἢ τις ὑμῶν οὕτως ἔχει, οὐκ ἄξιόν *αυτορ*
 μὲν ἐγώ γε. εἰ δὲ οὖν ἐπισηκῇ ἄν μοι δοκῶ πρὸς τοῦτο λέγειν λέγων.
 ὅτι ἐμοὶ ὡς ἄριστος εἰσι μὲν πῶρ τινες καὶ οἰκῆοι. ὅ γὰρ τοῦτο αὐτὸ τὸ
 τοῦ οὐκ ἔχοντος, οὐδ' ἐγὼ ἀπὸ οὐδ' ἄρ' ἀπὸ πῶρ πέφυκα, ἀλλ' ὅτι
 ἀνδρώπων. ὥς καὶ οἰκῆοι μοι εἰσὶ. καὶ νῦν γε ὡς ἀνδρες ἀδωαῖοι
 τῶν. εἰς μὲν, μετὰ κίον ἢ δὲ κ. δ' ὅδε παιδίᾳ. ἀλλ' ὅμως οὐδ' ἐν αὐτῷ
 δεῦρο ἀναβιβάσασάμνῳ, δ' ἐκείνομαι ὑμῶν ἀπ' ἐκείνου. τί δὲ οὖν
 οὐδὲ μ' τὸν πῶρ ποιήσω; οὐκ ἀνθαδ' ἰαζόμενος ὡς ἀνδρες ἀδωαῖοι, οὐδ' *αυτορ*
 ἡμᾶς ἀτιμάζω. ἀλλ' εἰ μὲν θαρσάλεος ἐγὼ ἔχω πρὸς θάνατον ἢ μὴ,
 ἄλλος λόγος. πρὸς οὖν δόξαν καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, καὶ ὅλως τῇ πόλει.
 οὐ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι ἐμὲ τῶν οὐδὲ μ' πρὸς τῇ κλονεῖ ὄντα. *etate*
 D καὶ

ΠΑΛΑΤΩΝΟΣ:

ἡοῦ τοῦτο τὸν νομα ἔχοντα, εἴτ' οὐκ ἀληθές, εἴτ' οὐκ ψευδές. ἀλλ' οὐκ
 διδοῖς μὲν γέ οἱ τὸν σωκράτην Διαφέρει τινὶ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων.
 εἰ οὐκ ὑμῶν οἱ δοκοῦντες Διαφέρει, εἴτε σοφία, εἴτε ἀνδρεία, εἴτε ἄλ-
 λη ἢ τινὶ οὐκ ἀρετῇ τοιῶντοί ἐσονται, ἀλλ' ὅσον ἂν εἴη. οἷον περὶ γὰρ πρὸς
 λάκεις ἐώρακα τινὰς ὅταν κρίνονται, δοκοῦντας μὲν τοι εἶναι, θάυμα-
 μάσια δὲ ἐργαζομένους, ὥς δὲ θένον τι οἷον μῦθους πείσεσθαι εἰ ἀποθα-
 νοῦνται ὥστε ἀθανάτων ἐσομένων ἂν ὑμεῖς αὐτῶν μὴ ἀποκτίνης-
 τε. οἱ ἐμοὶ δοκοῦσιν αὖτε ἐν τῇ πόλει περιάπτεσθαι. ὥστ' ἂν τινὰ κῆ-
 ρον ξένων ὑπολάβῃ, ὅτι οἱ διαφέροντες ἀδυνατῶν εἰς ἀρετὴν, οὐδ'
 αὐτοὶ ἐαυτῶν ἐν τε ταῖς ἀρχαῖς ὅτι ταῖς ἄλλαις τιμαῖς προκρίνουσιν,
 οὗτοι γυναικῶν οὐδὲρ διαφέρουσι. τὰν γὰρ ὥς ἂν ἀνδρες ἀδυνατοί, οὐτε
 ὑμεῖς χρὴ ποιεῖν τῶν δοκοῦντας καὶ ὁπῆιοῦν εἶναι. οὐτ' ἂν ἡμεῖς
 ποιοῦμεν, ὑμεῖς ἐπιτρέπετε, ἀλλὰ τοῦτο αὐτὸ ἐνδείκνυται ὅτι πολὺ
 μᾶλλον καταφύγετε τοῦ τὰ ἐλεηνὰ τὰν τα δ' ἰσάματα εἰσάγον-
 τος. ὅτι καταγέλαστον τῶν πόλιν ποιοῦντος, ἢ τοῦ ἡσυχίαν ἄγοντος.
 χωρὶς δὲ οὐκ ἔστιν ὥς ἂν ἀνδρες, οὐδὲ δίκαιον δοκεῖ εἶναι μοι δ' εἶδαι
 τὴν δίκασον, οὐδὲ δ' ἐόμην ὅτι ἀποφεύγετε, ἀλλὰ διδ' ἄσπερ κῆ πείθον.
 οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κἀκίηται ὁ Δικαστής, ἐπὶ τοῦ καταχαρίζεσθαι τὰ
 δίκαια, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κρίνειν τὰν τα, καὶ ὁ μὴ μοκέρου χαρίζεσθαι
 οἷον ἂν δοκεῖ αὐτῷ, ἀλλὰ Δικάσασθαι τῶν νόμων, οὐκοῦν χρὴ οὐτε
 ἡμεῖς ἐκρίναι ὑμεῖς ἐπισηκῆν, οὐτ' ὑμεῖς ἐκρίνεσθαι. ἀνδ' ἐπερὶ γὰρ ἂν ἡ-
 μῶν εὐσεβοτέρ. μὴ οὐκ ἀξιούτε με ὥς ἂν ἀνδρες ἀδυνατοί τοιαῦτα δ' εἶναι
 πρὸς ὑμεῖς πρᾶτθαι, ἀλλ' ἢ γοῦμαι καλὰ εἶναι μήτε Δίκαια μή-
 τε ὅσα μάλιστα πάντ' ὅτι νῦν δ' ἰα μὲν τοι ὅτι ἀσεβείας φεύχοντα ὑπὸ
 μελίτου τουτουί. σαφὲς γὰρ ἐν πείθοιμι ὑμεῖς ὅτι τοῦ δ' εἶδος βιαζοί-
 μιν.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ

μὴ ὁμωμοκότα, θεοὺς ἄρ' διδάσκειμι μὴ ἡγροῦμαι ὑμᾶς εἶναι.
 ὅτε τεχνῶς ἀπολογούμενοι κατηγοροῦμαι ἄρ' ἐμαυτοῦ ὡς θεῶν
 οὐ νομίζω, ἀλλὰ πολλοῦ Διὸς οὕτως ἔχει. νομίζωτε γὰρ ὡς ἄνδρες ἀ-
 θλωαῖοι ὡς οὐδεὶς ἢ ἡμῶν κατηγόρων, ἢ ὑμῶν ἐπιτρέπω, ἢ θεῶν
 θεῶν κρῖναι πρὶ ἡμῶν, ὅπως μέλλει ἐμοί τε ἄριστα εἶναι ὅτι ὑμῶν. τὸ μὲν οὖν
 μὴ ἀγανακτῆν ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι ἐπὶ τούτῳ θεῶν γεγονότι ὅτι μὲν
 κατεφθίσαοτε, ἀλλὰ τέ μοι πολλὰ συμβάλλεται, καὶ οὐκ ἀνέλπισόν
 μοι γέγονε, τὸ γεγονός τι τοῦ ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον θαυμάζω ἐκατέ-
 ρων τῶν ψήφων τὸν γεγονότα ἀριθμόν. οὐ γὰρ ὡμίην ἔγωγε οὕτως
 παρ' ὀλίγου ἔσεσθαι, ἀλλὰ παρὰ πολλόν, νῦν δὲ ὡς εἰκερὴ ἢ τρεῖς μό-
 ναι μετέπεσον ἢ ἡμῶν ψήφων, ἀπεφεύγετον ἄρ' ἐμὲ, λίτον μὲν οὖν ὡς
 ἐμοὶ δοκῶ, καὶ νῦν ἀποπέφυγα. καὶ οὐ μόνον ἀποπέφυγα ἀλλὰ
 ὅτι πάντες ἡγοῦντο τούτῳ γε, ὅτι εἰ μὴ ἀνέβη ἄνυτος καὶ λυκῶν κατὰ
 ρήσοντες ἐμὸν, καὶ ὡς φίλε χιλίας δραχμὰς ἐν μεταλαβὼν τὸ
 πέμπτον μέρος ἢ ἡμῶν ψήφων. τιμᾶται δὲ οὖν μοι ὁ ἀνὴρ θανάτῳ.
 εἰς, ἐγὼ δὲ δὴ τίνῃ ὑμῶν ἀντιτιμήσομαι ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι,
 ἢ δὴ ἡγοῦντο ὅτι φιλαζίας τίς οὖν, τί ἄξιόν ἐστι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι,
 ὅτι μαθὼν ἐν θεῶν βίῳ οὐχ ἡσυχίαν ἡγοῦμαι; ἀλλ' ἀμελήσας ὧν
 περδοῖ πολλοὶ χρηματισμῶν τε καὶ οἰκονομίας καὶ στρατηγιῶν ὅτι
 δημιοσυγιῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν καὶ ξυνομοσιῶν, καὶ στά-
 σεων ἢ ἡμῶν ἐν τῇ πόλει γιγνομένων. ἡ γὰρ ἀμείνων ἐμαυτῶν, θεῶν ὅν-
 τι ἐπισκέεσθαι εἶναι, ὥστε εἰς ταῦτα ἰόντα σώζεσθαι, ἐνταῦθα μὲν
 οὐκ ἦν αἰδῶν μήτε ὑμῶν, μήτε ἐμαυτῶν ἐμελλοῦ μηδὲν ὀφεί-
 λου εἶναι. ἐπὶ δὲ δ' ἰδίᾳ ἕκαστον ἰὼν, ἐνεργετῆρ ἢ μὴ μεγίστῳ ἐνε-
 ργεσίᾳ ὡς ἐγὼ φημι ἐνταῦθα ἦν, ἐπὶ χερσὶν ἕκαστον ὑμῶν πεί-

D ij παρ μὲ

δεῖ μὴ πρὸς ὅτι μὴτε ἡμεῖς ἐαυτοὺς μὴ ἐπιμελεῖσθαι, πρὸς ἑαυ-
 τοῦ ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ὡς βέλτιστος καὶ φρονιμώτατος ἔσσοιτο. μὴ-
 τε ἢ πρὸς πόλεως, πρὸς αὐτῆς ἢ πρὸς πόλεως. τῶν τε ἄλλων οὕτως καὶ τὸν
 αὐτὸν τρόπον ἐπιμελεῖσθαι. τί οὖν ἐμὶ ἄξιός, καθὼς τοιοῦτος ὢν
 ἀγαθὸν τι ὧς ἀνδρὲς ἀθλῶνται, εἰ δὴ ἡγε καὶ πλὴν ἀξία τῇ ἀληθείᾳ τι-
 μᾶσθε. καὶ ταῦτά γε ἀγαθὸν τοιοῦτον, ὅτι ἄν, πρὸς ἐμοί. τί οὖν
 πρὸς ἀνδρὶ πένητι ἐνεργέτη; δεομένη ἄνθρωπος σχολῶν ἐπὶ τῇ ὑμε-
 τέρα παρακελεύσει, οὐκ ἔστι δὲ ὅτι μᾶλλον ὧς ἀνδρὲς ἀθλῶνται πρὸς
 οὕτως, ὡς τὸν τοιοῦτον ἀνδρα ὅν πρυτανεῖω σιτίζονται καὶ γὰρ μᾶλ-
 λον, ἢ εἰ τις ὑμῶν ἴσῃ ἢ ξυνωρίδι ἢ ξενγενεσίᾳ οὐκ ἐπιπλάσσει
 ὁ μὲν γὰρ ὑμᾶς ποιεῖ ἐν δαίμονας δοκεῖν εἶναι, ἐγὼ δὲ εἶναι. καὶ ὁ μὲν
 τροφῆς οὐδὲν δίδεται, ἐγὼ δὲ δίδωμι. εἰ οὖν δίδωμι καὶ τὸ δίκαιον ἢ
 ἀξία τιμᾶσθαι, τόντου τιμῶμαι ἢ πρυτανεῖω σιτίζεσθαι. ἴσῃ
 οὖν ὑμῖν καὶ ταυτὶ λέγω, καθάπερ πλεονέκτης δοκεῖ λέγειν, ὥς περ πλε-
 ρὸν οἴκου καὶ ἢ ἀντιβολήσεως ἀπαυδαδίαζόμενος. δὲ δὲ οὐκ ἔστι
 ὧς ἀνδρὲς ἀθλῶνται τοιοῦτον, ἀλλὰ τοιόνδε μᾶλλον. πέπεισμαι ἐ-
 γὼ ἐκὼν εἶναι, μὴ ἐν ἀδίκῃ ἀνδρῶν. ἀλλὰ ὑμᾶς τὸ τοῦ οὐ πεί-
 νω. ὀλίγον γὰρ χρόνον ἀλλήλοισι διελέγμεθα, ἔπειθ' ὡς ἐγὼμαι εἰ ἢ
 ὑμῖν νόμος ὥς περ ἢ ἄλλοις ἀνδρῶν περὶ θανάτου, μὴ μίαν μο-
 νορῇ μέρα κρῖναι, ἀλλὰ πολλὰς, ἔπειθ' ὡς ἄν. νῦν δὲ οὐ ξάδιον ὅν
 χρόνον ὀλίγον μεγάλας διαβολὰς ἀπολνέσθαι. πεπεισμένον δὲ
 ἐγὼ μὴ ἐν ἀδίκῃ, πολλὰ δέω ἐμαυτὸν γὰρ ἀδικήσῃ, ἢ κατ' ἐ-
 μαυτὸν ἐρῃ αὐτὸς, ὡς ἄξιός ἐμι τὸ κακὸν, καὶ τιμᾶσθαι τοιοῦτον
 τινὸς ἐμαυτῷ. τί δὲ εἶσα, ἢ μὴ πάθω τὸ τοῦ μέλιτος μοι τιμᾶται
 ὅφημι οὐκ εἰδέναι, οὐτ' ἐν ἀγαθῷ, οὐτ' ἐν κακῷ ὄζειν. ἀντὶ τόντου δὲ
 ἔλω

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ἔλωμαί τι ὥρῃ οἱ δ' ὅτι κακῶν ὄντων τούτου τιμησάμενοι. πόπε-
 ρορδισμῶς καὶ τί με δ' ἔξω ἐν Δεσμοῖς, δαλύνοντα τῇ αἰκα-
 θισμῶν ἡ ἀρχῇ τοῖς ἐνδεκά. ἀλλὰ χρημάτων καὶ δεδῆσθαι ἕως ἄρ-
 ἐκτίσω. ἀλλὰ ταυτὸρ μοι ὅστις, ὅπως δ' ἡ νῦν ἔλεγοι. οὐ γὰρ ἐστὶ μοι
 χρήματα ὁπόθεν ἐκτίσω. ἀλλὰ δὴ φυχῆς τιμήσομαι, ἴσως γὰρ ἂν
 μοι τούτου τιμήσαιτε πλεονέκτημα με φιλοφυχία ἔχοι ὡς ἄνδρες
 ἀθλοῦται, εἰ οὕτως ἀλόγιστος εἰμι, ὥστε μὴ δύνασθαι λογίσασθαι. ὅτι ὅ-
 μως μὲν ὄντες πλεονέκτημα οὐχ' οἰοῖτε ἐγένεσθαι ἐνεγκνῆσθαι ἐμὰς δια-
 τριβὰς καὶ τὴν λόγῳ. ἀλλ' ὅμως βαρύνεσθαι γεγονόσιν καὶ ἐπιφθο-
 ρώτεσθαι ὥστε ζητῆτε αὐτῶν νυνὶ ἀπαλλαγῆναι. ἄλλοι δὲ ἄρα αὐτὰς
 οἰσούσι, ῥαδίως. πολλοὶ γὰρ οἱ ἄνδρες ἀθλοῦται. καλὸς οὖν ἄρ μοι
 ὁ βίος, εἰκὶς ἐλθόντι τηλικῶς ἀνθρώπων ἄλλῃ δ' ἄλλῃ πόλει
 ἀμεθορμῶ καὶ ἐξελαυνόμενῳ ζῶ. εἰ γὰρ οἱ δ' ὅτι ὅπως ἄρ ἐλθὼ λέ-
 γοντες ἐμῶς, ἀκροάσονται οἱ νέοι ὥσπερ ἐνθάδε. καὶ μὲν τούτους ἀ-
 πελάυνω, οὗτοί με αὐτοὶ ἐξέλωσι. πείθοντες τὴν πρεσβυτέρους. ἔαρ
 δὲ μὴ ἀπελάυνω, οἱ τούτων πατέρες τε καὶ οἰκῆοι δ' αὐτῶν τούτους.
 ἴσως οὖν ἄντις εἰποῖσι γῶντε καὶ ἡσυχίαν ἄγωμεν σῶκτα, οὐχ
 οἷός τ' ἐσθ' ἡμῖν ἐξελθὼν ζῶ. τούτῳ δὲ ὅτι πάντων χαλεπώτατον
 πᾶσι τινὰς ὅμως. εἴαν τε γὰρ λέγω ὅτι τῷ θεῷ ἀπειθεῖν τούτ' ἐστὶ.
 καὶ διὰ τούτ' ἀδύνατον ἡσυχίαν ἄγειν, οὐ πείσεσθαι μοι ὥς εἰς
 θεορμῶν, εἴαντ' αὖτις λέγω ὅτι καὶ τυγχάνει μέγιστον ἀγαθὸν ἄν-
 θρώπων τούτο, ἐκαστὴς ἡμέρας περὶ ἀρετῆς τὴν λόγους ποιῆσθαι, καὶ
 ἢ ἄλλων περὶ ὧν ὅμως ἐμὸν ἡκούετε διαλεγομένου, καὶ ἐμαυτὸν
 καὶ ἄλλους δ' ἐτάζοντες. ὁ δ' ἀνεξέταστος βίος, οὐ βιωτὸς ἀνθρώπων
 ταῦτα δ' ἐτιμῶν πείσεσθαι μοι λέγοντι. τὰ δ' ἔχει μὲν οὕτως ὥς.

D iiij ἐγώ φημι

ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ἔγω φημι ὦ ἄνδρες. πείθου δὲ οὐ ξόδια. καὶ ἐγὼ ἄμ' οὐκ ἐθισμά
 ἐμαυτὸν ἀξιοῦν κακοῦ οὐδ' ἐπός. εἰ μὴ γὰρ ἦν μοι χρήματα, ἐτιμω-
 σάμην ἀν' χρημάτων ὅσα ἐμελλοῦ ἐκτίσειν. οὐδὲν γὰρ ἐβλάβην.
 καὶ δὲ οὐ γὰρ ὅτι, εἰ μὴ ἄρα ὅσοι ἀν' ἐγὼ δυνάμην ἐκτίσαι, τοσού-
 του βούλομαι τιμῆσαι. ἴσως δ' ἄρ' δυνάμην ἐκτίσαι ὑμῖν που-
 μῶν ἀργυρίου. τοσούτου οὖν τιμῶμαι. πλάτων δὲ ὁδε ὦ ἄνδρες
 ἀθιναῖοι καὶ κριτῶν καὶ κριτόβουλοι καὶ ἀπολλοδώροιο, κελεύει
 με τριάκοντα μνῶν τιμῆσασθαι, αὐτοὶ δ' ἐγγυῶσθαι. τιμῶμαι οὖν
 τοσούτου ἐγγυηταὶ δ' ὑμῖν ἔσονται τῷ ἀργυρίῳ οὗτοί ἀξιόχρεοι. οὐ
 πολλοῦ γ' ἔνεκα χρόνου ὦ ἄνδρες ἀθιναῖοι ὄνομα ἔξετα καὶ αἰτίαν
 ἔν' ἔν' βουλομένων πρὸς πόλιν λισσέμεν ὥς σωκράτῳ ἀπεκτονή-
 κατε ἄνδρα σοφόν. φήσουσι γὰρ δὴ με σοφὸν εἶναι, εἰ καὶ μή εἰμι, δι-
 βουλόμενοι ὑμῖν ὀφείζουσιν. εἰ γοῦν περὶ μέναιτε ὀλίγον χρόνον, ἅ-
 ποτ' αὐτομάτου ἄν' ὑμῖν τῷτο ἐγένετο ἐμὲ τεθνάναι. διή, ὁρᾶτε
 γὰρ εἰς πῶς ἡλικία μ' ὅτι πόρρω ἤδη ἔστι τῷ βίῳ. θανάτου δὲ ἐγὼ λέ-
 γω δὲ τῷτο, οὐ πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐμὴν κατὰ ψήφισα
 μνήσκει θάνατον. λέγω δὲ καὶ τόδε πρὸς τὴν αὐτὴν τῶνδε, ἴσως με
 οἰεθε ὦ ἄνδρες ἀθιναῖοι ἀπορία λόγων ἑαλωκέναι τοιούτων, οἷον ἄρ'
 ὑμᾶς ἔπεισα. εἰ ὅμως δ' ἔφ' ἅπαντα ποιεῖν. ὅτι λέγειν ὥς ἀποφυγῆναι
 πρὸς Δίην, πολλοὺς γε δ' ἔτι ἀλλ' ἀπορία μὲν ἑαλωκα. οὐ μὲν τοι
 λόγων, ἀλλὰ τόλμης καὶ ἀναρχυντίας, ὅτι μὴ ἐθέλω λέγειν πρὸς
 ὑμᾶς τοιαῦτα, διὰ ὑμῖν μὲν ἡδίστ' ἄρ' ἦν ἀκούειν. θρηνοῦντός με
 καὶ οὐδ' ἔνδοξον καὶ ἄλλα ποιοῦντος. ὅτι λέγοντος ἡδὲ καὶ ἀνάξια
 ἐμὸς ἐγὼ φημι. διὰ δὲ καὶ εἰδότες ὑμεῖς τ' ἄλλων ἀκούειν, ἀλλ'
 οὐτε τότε ὡς ἔμελλε δ' ἔμελλε τῷ κινδύνῳ πρᾶξαι οὐδὲν ἀνελευθε-
 ρον, οὐτε

α/μενίσθης

καὶ

disco
live
fugere
pugna
fugere

diff

ΣΩΚΡΑΤΟΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ῥοι, οὐτε νῦν μοι μεταμέλει οὕτως ἀπολογησέμεν, ἀλλὰ πολὺ

subit mihi remitte

μᾶλλον αἰετομαχίᾳ ἀπολογησέμεν περὶ τούτων, ἢ ἐκείνῳ ζῆναι.

M. m.

οὐτε γὰρ ἐν Δίκῃ, οὐτ' ἐν πολέμῳ, οὐτε ἐμὲ οὐτε ἄλλον οὐδ' ἓνα δ' εἴ τι

μηχανάσθαι ὅπως ἀποφενέται παρ' αὐτοῦ θάνατος, καὶ εἴ τι ταῖς

μάχαις πολλάκις διήλθον γίνεται. ὅτι τό γε ἀποθανεῖν ῥᾶτον ἂν

facilis

τις ἐκφύγοι, καὶ ὅπλα ἀφείδῃ, καὶ ἐφ' ἡμετέρῃς τραπέεις ᾧ Διωκόν

dimittes a miseriam

των, καὶ ἄλλαι πολλάκις μηχαναί εἰσι, ἐν ἡμέτεροις τοῖς κινδύνοις, ὥς

δε διαφενέειν θάνατον, ἐάν τις τολμᾷ παρ' αὐτοῦ καὶ λέγειν. ἀλλὰ

μὴ οὕτως ἢ χαλεπὸν ὦ ἄνδρες ἀθανάτοισι θάνατον ἐκφυγεῖν. ἀλλὰ

πολὺ χαλεπώτερον πονηρίαν, θάπτεον δὲ θανάτου δεῖ. Ἐνῶν ἐγὼ μὲν

vincisibite

ἄτε βραδύς ὢν καὶ πρεσβύτερος, ὑπὸ τῇ βραδύτητι ἐάλωμ, οἰδ' ἐμε

κατήγοροισι Δενοῖς ἐδῆσθαι ὄντας ὑπὲρ τοῦ θάπτεονος φθι κακίας, καὶ

νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἀπαιμὶ ἀφ' ὑμῶν θανάτου Δίκῃν ὀφλωμ, οὗτοι δ' ὑπὲρ

φθι ἀληθείας ὀφληκότες μοχθηρίαν καὶ ἀδικίαν, καὶ ἐγὼ γε τῷ τιμῇ

ματι ἐμυλῶ καὶ οὗτοι. ταῦτα μὲν οὖν ποῦ ἴσως οὕτως εἴδῃ οὐκ εἶναι,

ἐδῶκα αὐτὰ μετρίως ἔχον. τὸ δ' ἐν μετὰ τὸ ἐπιθυμῶ ὑμῖν χρῆσθαι

μωδῆσαι, ὥς καταψήφισάμενοι μου, καὶ γάρ εἰμι ἡδὲ καὶ ἐν ταῦτα, ἐν

ὧ μάλιστα τ' ἀνδρωποὶ χρῆσθαι μωδῶσι, ὅταν μέλλωσιν ἀποθανεῖν,

φικνί γὰρ ὧ ἄνδρες εἰ μετὰ ποκτείνεσθαι, τιμωρίαν ὑμῖν ἤξωμ ἐνδύς

μετὰ τὸν ἐμὸν θάνατον, πολὺ χαλεπώτερον καὶ δίκαιον, ἢ ὅταν ἐμὲ ἀ-

πεικτείνετε, νῦν γὰρ τὸ ἐργασθεὶς ὁμοῖοι ἀπαλλάξεσθαι τοῦ Διδοῦναι

ἐλέγχου τοῦ βίου. τὸ δ' ὑμῖν πολὺ ἐναντίον ἀποβήσεται ὥς ἐγὼ φη-

μι, πλείους ἔσονται ὑμᾶς οἱ ἐλέγχοντες, ὅς νῦν ἐγὼ κατέχομαι. ὑ-

μεῖς δ' οὐκ ἠδυνάστε, καὶ χαλεπώτεροι ἔσονται ὅσῳ νεώτεροί εἰσι, καὶ

ὑμεῖς μᾶλλον ἀγανακτήσετε. εἰ γὰρ οἴεσθε ἀποκτείνοντες ἀνθρώ-

πους ἐπιχρῆσθαι τοῖς οὐκ ἐπιδίξασθαι τινὰ ὑμῖν ὅτι οὐκ ὀφείδετε, οὐ

Διὶ καλῶς

καλῶς διανοεῖσθε. οὔτε γὰρ ἐστὶ αὐτὴ ἁπαλλαγὴ, οὔτε πᾶν Διὶ
τῇ, οὔτε καλῇ. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ καλὴ καὶ ῥάση μὴ τ' ἄλλ' κολῶν.
ἀλλ' αὐτὸν πρᾶσκυνάξαι ὅπως ἐστὶ ὡς βέλτιστος. ταῦτα μὲν οὖν
ἐμὶν τοῖς καταψκφισαμύοις μαντεύσάμενος ἀπαλλάττομαι.
τοῖς δὲ ἀποψκφισαμύοις ἡδ' ὡς ἂν Διαλεχθεῖν, ὑπὲρ τοῦ γε
γονότ' τουτοῦ πράγματ', ἐν ᾧ οἱ ἄρχοντες ἀχολίαν ἄγουσι
καὶ οὐ πω ἔρχομαι, οἱ ἐλθόντα μεδ' ἐτεθνάναι. ἀλλὰ μοι ὡς ἄνδρες
ἀδελφοὶ παραμείνατε τοσούτου χρόνον, οὐδὲ γὰρ κωλύει Διαμυθε
λογῆσαι πρὸς ἀλλήλους ὡς ἔξεσι. ὑμῖν γὰρ ὡς φίλοις οὖσι, ἐπι
δ' ἔξαι ἐθέλω τὸ νυνὶ μοι συμβεβηκὸς τί ποτ' ἐννοῇ, ἐμοὶ γὰρ ὡς ἄν
δρες Δικασαί, ὑμεῖς γὰρ Δικασαὶ καλῶν ὀρθῶς ἂν καλοῖν, θαυμά
σιόν τι γέγονεν. ἢ δ' εἰωθῆναι μοι μαντικὴ ἢ τοῦ δαιμονίου, ἐν μὲν τοῖς
πρὸς θεὸν χρόνῳ παντὶ, πᾶν πυκνὴ ἀεὶ ἢ, ὅτι πᾶν ἐπὶ σμικροῖς ἐναν
τιουμύκ, ἐῖ τι μέλλοιμι μὴ ὀρθῶς πράξαι. νυνὶ δὲ ζυμβέβηκέ μοι
ἄπορ' ὀρᾶτε καὶ αὐτοὶ ταυτί. ἄγε δ' ἡ οἰκθεὶς ἅντις, καὶ νομίζεται ἐ
σχάτα κακῶν εἶναι. ἐμοὶ δὲ οὔτε δ' ἰόντι ἔωθεν οἰκοθεὶς ἡναντιώθη δ'
τοῦ θεοῦ σημεῖον, οὔτε ἡνίκα ἀνέβαινον ἐνταυθοῖ ἐπὶ δ' Δι
καστήριον, οὔτε ἐν τοῖς λόγῳ οὐδ' ἐν μέλλοντι τί ἐξερ. καὶ τοι
ἐν ἄλλοις λόγοις πολλαχού δ' ἡ με ἐπέσχε λέγοντα μετα
ξυ. νυνὶ δὲ ἐνδ' αὐμὸν περὶ πάντων πῶν πράξι, οὐτ' ἐν ἔργῳ οὐδ' ἐ
νὶ, οὐτ' ἐν λόγῳ ἡναντιώθη μοι. τί οὖν αἴτιον εἶναι ὑπολαμβάνω;
νῶς ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ. κινδυνεύει γὰρ μοι τὸ ζυμβέβηκός, τοῦτο,
ἀγαθὸν γεγονέναι, καὶ οὐκ ἐστὶ ὅπως ἡμεῖς ὀρθῶς ὑπολαμβάνω
πομὲν ὅσοι οἰόμεθα κακόν εἶναι τὸ τεθνάναι. μέγα μοι τεκε
μήριον τοῦτο γέγονεν. οὐ γὰρ ἐστὶ ὅπως οὐκ ἡναντιώθη ἂν μοι
τὸ εἰωθός

τὸ εἰωθὸς σημεῖον, εἰ μή τι ἔμελλον ἐγὼ ἀγαθὸν πράξαι. ἐννοήσω
 μὲν ὃ καὶ τῆδε, ὡς πολλὰ ἐλπίς ὅτι ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι. δυνούμην γὰρ
 δατέρον ὅτι τὸ τεθνάναι. ἢ γὰρ οἶον μηδὲν εἶναι, μηδὲ ἀόριστον μηδὲ
 μίαν μηδὲν ἑχὼν τὸν τεθνεῶτα, ἢ ἢ τὰ λεγόμενα μεταβολή
 τις τυγχάνει οὐσα καὶ μετοίκησις, ὅτι ψυχῆς τὸ τόπον τὸ ἐνδένει
 εἰς ἄλλον τόπον. καὶ εἶπε δὴ μηδὲ μία ἀόριστος ὅτι, ἀλλ' οἶον ὕπνος,
 ἐπειδ' ἂν τις καθενδῶν μηδὲ ὄναρ μηδὲ ὄρεξ', θαυμάσιον κέρδι' ἂν
 εἴη ὁ θάνατος. ἐγὼ γὰρ ἄρ, οἶμαι εἰ τινα ἐκλεζάμενον Δέοι πάντῳ
 πλὴν νύκτα ὅν ἡ οὐτω κατέδραμεν, ὥστε μὴ δὲ ὄναρ ἴδ' ἔρ, καὶ τὰς ἄλ
 λας νύκτας τὴ καὶ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ αὐτοῦ ἀντιπαρθεύοντα
 ταύτη τῇ νυκτὶ Δέοι σκεψάμενον εἰπεῖν ὅσας ἄμενον καὶ ἡδίων
 ἡμέρας καὶ νύκτας ταύτης, ὅτι νυκτὸς βεβίωκεν ὅν τοῦ ἐμαυτὶ βίον,
 οἶμαι ἂν μὴ ὅτι ἰδιώτῳ τινὰ, ἀλλὰ τὸν μέγαρ βασιλέα, εὐβριδμή
 τους ἄρ' ἐν ἑαυτὸν πάντας πρὸς τὰς ἄλλας ἡμέρας καὶ νύκτας
 εἰ οὐ τοιούτῳ ὁ θάνατός ὅτι κέρδι' ἔγωγε λέγω. καὶ γὰρ οὐδὲν
 πλείων ὁ πᾶς χρόνος φαίνεται οὕτως δὴ εἶναι ἢ μία νύξ. εἰδ' αὖ οἶον
 ἀποδ' ἡμῶν αἰ ὅτι ὁ θάνατος ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον, καὶ ἀληθὲς ὅτι
 τὰ λεγόμενα. ὡς ἄρα ἐκείναι πάντες οἱ τεθνεῶτες, τί μὲν οὖν ἀγα
 θὸν τούτου εἴη ὅ ἄνδρες δικασαί. εἰ γὰρ τις ἀφικόμενος εἰς ἄδου
 ἀπαλλαγὴς τούτων ἢ φασκόντων δικασῶν εἶναι, εὐρήσῃ τ' ὡς
 ἀληθῶς δικαστὴς οἱ πρὸς καὶ λέγονται ἐκείνους Δικάζον μίνωας τε καὶ ῥα
 δ' ἀμανθους, καὶ αἰανόες, καὶ ῥιπτόλεμος, καὶ ἄλλοι οὗτοι ἢ ἡμιθέων
 δίκαιοι ἐγένοντο ὅν τοῦ ἐαυτῶν βίον, ἄρα φαύλην εἴη ἡ ἀπρὸς ἡμῶν,
 ἢ αὐτὸς φθίγγενός τε καὶ μισαίῳ καὶ ἡσιόδῳ ὁ μήρως ἐπὶ πόσῳ
 ἂν τις Δέξαιτ' ἄρ' ὕμῳ, ἐγὼ μὲν γὰρ πολλάκις ἐθέλω τεθνάναι εἰ

D V

ταυτά

πάντ' ἔστιν ἀληθὲς. ἐπεὶ ἔμοιγε καὶ αὐτῷ Σαυμάσιον ἄρ' εἴη ἢ Δία
 τριβὴν αὐτόν, ὁπότε ἐντύχοιμι παλαμῆδ' ἢ καὶ αἵαντι βῆ πελαμῶ-
 νος, καὶ εἴ τις ἄλλος ἢ παλαῶν Διὸς κρίσιμ' ἀδίκον τέθνηκεν, ἀντι-
 παρὰβάλλοντι τὰ ἑμαυτοῦ πάθῃ πρὸς τὰ ἐκείνων, ὥς ἐγὼμαι
 οὐκ ἄρ' ἀκρότης εἴη. καὶ Δὴ καὶ τὸ μέγιστον τ' ἐκείν' ἐξετάζοντα καὶ ἐ-
 ρυνῶντα ὥσπερ τ' ἐνταῦθα δ' ἰάγην, τίς αὐτῶν σοφὸς ὅστις. καὶ τίς
 οἶεται μὲν, ἐστὶ δ' οὐ. ἐπὶ πόσῳ δ' ἀντις ὧ ἀνδρες δίκασαί δ' ἐξαίτο
 ἐξετάσαι τὸν ἐπὶ τρυοίαν ἀγαθόντα πλὴν πολλὸν στρατιᾶν, ἢ ὁδυσσεῖα
 ἢ σίσυφον, ἢ ἄλλους μυρίους ἀντις εἴποιν καὶ ἀνδρες καὶ γυναῖκες.
 οἷος διαλέγεσθαι ἐκείν' καὶ ζῶντας καὶ ἐξετάζειν ἀμήχανον ἄρ' εἴη εὐ-
 δαμονία, πάντως, οὐδ' ἴσως τοῦτου γε ἕνεκα, οἱ ἐκείν' ἀποκτενέουσι.
 τά τε γὰρ ἄλλα εὐδαμονέστεροί εἰσι μὲν ἐκείν' ὅν' ἐνδίασε, καὶ ἦδ' ἡ
 τὸν λοιπὸν χρόνον ἀθάνατοί εἰσι μὲν, εἰπὼς γε τὰ λεγόμενα ἀληθὲς ἐ-
 σιν. ἀλλὰ ὧ ὑμεῖς καὶ ὧ ἀνδρες δίκασαί ἐνελπίδια εἶναι πρὸς τ'
 θάνατον. καὶ ἐν τῷ τούτῳ διανοοῦσθαι ἀληθὲς, ὅτι οὐκ εἰσιν ἀνδρὶ ἀγασ-
 τῷ κακὸν οὐδὲν, οὔτε ζῶντι οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελήτε ὑπὲρ θεῶν
 τὰ τοῦτου πράγματα. οὐδὲ τὰ ἐμὰ νῦν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου γέγο-
 νεν, ἀλλὰ μοι δ' ὕλ' ὅστις ἔτι, ὅτι ἦδ' ἡ τεθνάναι ὧ ἀποκτελέσθαι πραγ-
 μάτων βέλτιον ἢ μοι. διὰ ταῦτα καὶ ἐμὲ οὐδ' αὖτις ἀπέτρεψε τὸ
 σήμερον, καὶ ἐγὼ γε τοῖς καταψήφισα μύθοις μου καὶ τοῖς κατηγό-
 ροις, οὐ πάνυ χαλεπαίνω, καί τοι οὐ ταύτη τῇ Διανοίᾳ καταψήφισον
 τό μου καὶ κατηγόρου, ἀλλ' οἰόμενοι βλάβη εἶναι τί. ἔτι αὐτοῖς ἄξιον
 μέμφειν. τοσόνδε μὲν τοι αὐτῷ δέομαι, τ' ὅτι οὐδ' ἐμὲ οὐδ' ἄρ' ἡβή-
 σωσι, τιμωρήσασθαι ὧ ἀνδρες ταυτὰ πάντ' αὐτὰ λυποῦντας ἅπ' ἐγὼ
 ὑμεῖς ἐλπίσω, ἔα μὲν ὑμῖν δ' οὐκ ὦσιν ἢ χημάτων, ἢ ἄλλου τ' ἢ πρότερον
 ἐπιμελέσθαι,

ΣΩΚΡΑΤΟΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ἐπιμελεῖσθαι, ἢ ἀρετῆς. καὶ ἐὰν δ' οὐκ ᾔσῃ τί εἶναι, μηδὲ μὲν οὐτε, οὐδ' ἴ-
ζετε αὐτοῖς ὥσπερ ἐγὼ ὑμῖν. ὅτι οὐκ ἐπιμελοῦνται ὧν δ' εἶ, καὶ οἶον-
ταί τι εἶναι, οὐτε οὐδ' ἐνὸς ἀξιοί. καὶ ἐὰν ταῦτα ποιῇτε, δίκαια πε-
πονθώς ἐγὼ ἔσομαι ὑφ' ὑμῶν αὐτός τε καὶ οἱ υἱοί. ἀλλὰ γὰρ ἡδὴ ὥ-
ς ἀπέναι. ἐμοὶ μὲν ἀποθανομένῳ, ὑμῖν δὲ βιωσομένοις. ὅσοι
τεροὶ δὲ ἡμῶν ἔρχονται ἐπὶ ἄμεινον πρῶτα, ἀδ' ἅλοι πάντι πλὴν
ἢ τοῦ θεοῦ.

ῥῥ τέλει Σωκράτους ἀπολογία. ῥῥ

ῥῥ ΕΤΥΠΩΘΗ ΕΝ ΛΕΙΚΕΤΙΑ ΠΑΡΡΗΣΙΩΝ ῥῥ

ἀναλώμασιν ἐγιδίου γορμοντίου διὰ παραινέσεως καὶ ἐπιμελείας

Ἰωάννου χειρὰ δ' αὐτοῦ. πόνω δὲ καὶ λεξιότητι πέτρῃ οὐδ' αὖτε

ἔτε τοῦ ἀπὸ τ' ἐνσάκης οἰκονομίας τοῦ κυρίου

ἡμῶν ἰησὺ χριστοῦ, χιλιοσῶ.

α φ η θ. μηνὸς μηνι

χιώνος. Ι Ε.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

In vbius prime & scdæ declinationis vbius & penul-
timus positur in o. in preteritis attice.

τετρα αττις τετροφα

ε penultimus futuri in medio preterito erit. o vt τετροφα

ε penultimus futuri sequete immutabili aut precedente cu
consonanti in aucto scdo positur & in a. vt τετροφ
ετροφ

ει. futuri futuri in medio erit. oi. & in aucto scdo erit
i. vt λειφω λειοιβα & ελιβον

in prima conjugatione ε precedente τ ρ in preterito passivo
positur in a sed in aucto primo passivo reddet mē
vt τετε τετραμυα. ετεροφθην.

in quarta vbi in vdo pluris illaba amittunt ex futuro
o & circumflectunt attice vt νομιζω μ νομιω κα
attice. νομιω

inapientia α. λ. & α. μ. attice amittunt geminatione preteriti
& ε in. ει. complet

inapientia atibz vocalibz recipiunt augmentu trale & a posit
in h ε in h in quibda in. ει. & o in co

inapientia ab a. ε. o. sup augmentum in preteritis recipiunt duas
in i cratinas vbi & corripunt tertiam a primipio

in dissyllabis quinte hntibz in penultima sonu. i. amittit in
preterito in reliquis vbi in preterito aucto posit in y quia
v ante κ. ν. χ. ξ. positur in y. in preterito passivo in μ
& attice in o in aucto primo passivo reddit in se

ε futuri in dissyllabis quinte in preterito posit in a in aucto
to primo in. ει.

¶ p ante n in preterito recipit h ante n

¶ e penultimū futuri in vbis quinte in aucto p pōit^r
in u & si vbum fuerit dissillabū in preterito
erit a

¶ a pntis in vbis quinte in medio preterito erit n
in aucto a vel n

¶ a edmerso hoc ē in medio preterito erit a vel n
in aucto p n

